

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:

W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY CZWARTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej zrana do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej zrana do 1-ej po południu.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517. W Łodzi kantor własny. Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.

Nekrologia: za wiersz 15 kop. Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz, ogłoszenie minimum 20 kop.

Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Kantor własny Kurjera w Łodzi.

Nadesłane.

Kawior J. Żołotarewa czytać ogłoszenie na 10 stronnicy.

— Jutro, z powodu dorocznej uroczystości Oczyszczenia N. Panny Marji odprawione będą solenne nabożeństwa we wszystkich świątyniach tutejszych, a wierni przybywają do kościołów ze świecami, które od tego święta „gromnicami” są nazywane.

Odpusty solenne odbędą się w kościołach:

św. Marcina (po-augustjańskim) odpust rozpocznie wotywa o godz. 9-ej zrana przed wielkim ołtarzem;

św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) wotywa bractwa Różańca św., o godz. 9-ej zrana;

Narodzenia Najśw. Panny Marji (po-karmelickim) na Lesznie;

św. Anny (po-bernardyńskim) całodzienny odpust z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem na sumie i na nieszpórach oraz procesjami;

Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim) odprawiona będzie solenna wotywa o godz. 8-ej zrana;

Panny Marji na Nowem-Mieście odbędzie się solenna wotywa o godzinie 8½ zrana w kaplicy Matki Boskiej Szkaplerznej.

— Jutro, o godzinie 9½ zrana, w kościele św. Trójcy (po-trynitarskim), odprawiona będzie przed ołtarzem Pana Jezusa Nazareńskiego uroczysta wotywa ku uczczeniu męki Pana Jezusa. Po ukończeniu jej, pobożnym podawanym będzie relikwiarz z drzewem Krzyża św. do ucałowania.

— W kaplicy Pana Jezusa w kościele archikatedralnym św. Jana jutro, o godzinie 8-ej zrana, odprawiona będzie solenna wotywa.

— Kościół Opieki św. Józefa (panien wizytek) jutro, jako pierwszy piątek nowo rozpoczętego miesiąca, obchodzić będzie wotywą z wystawieniem N. Sakramentu o godzinie 9-ej zrana.

— W dniu jutrzejszym, o godzinie 9-ej zrana, w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej w kościele św. Ducha (po-paulińskim) odprawiona będzie ku Jej czci solenna wotywa.

Z TEATRU.

Nie obliczałem szczegółowo komedji Lubowskiego, na warszawskiej scenie przedstawionych, ale gdyby tak do rachunku dokładnego przyszło, kto wie, czybym się trzydziestki nie doliczył. Cyfra pozornie nie wydaje się zbyt wielką, ale gdy ją się pomnoży przez liczbę aktów i porówna z produkcją zagranicznych pisarzy współczesnych, przybierze ona odrazu imponujące rozmiary. Między temi utworami Lubowskiego pamiętam jedną tylko krotkowiedlę całowieczorową „Czarnokwit”, dwuaktową „Żony uczonych” i dwie jednoaktówki: „Kiedyż obiad” i „Przez wdzięczność”. Wszystkie inne, to komedje poważne, oparte głównie na charakterach, na psychologii figur, które autor do komedji wprowadza.

W ostatnich czasach dał Lubowski scenie kolejno trzy sztuki nietylko z głębszym podkładem psychologicznym, ale przedstawiające nawet kolizje dramatyczne, wykraczające z ram komedji. Wystarcza, abym wymienił ich tytuły na to, aby się wielkie powodzenie „Osaczonego”, „Przyjaciółki żony” i „Bawidelka” odrazu czytelnikowi przypomniało. Tego rodzaju rzeczy nie piszą się łatwo. Kto dramat tworzy, musi go przeżyć, odczuć w sercu, wypłakać łzami swoich bohaterów. Chcąc wzruszyć publiczność, trzeba samemu być wzruszonym, czuć dobrze to, co mają odczuwać inni.

Nie należy się też dziwić, że pisarz, zmęczony wysiłkiem nerwów, chce sobie odpocząć trochę, sam się zabawić lżejszą formą czy tematem, i po szeregu prac poważnych pisze krotkowiedlę. I w takich warunkach właśnie powstała „Wycieczka z przeszkoda-

— W kościele św. Franciszka Serafickiego (po-franciszkańskim) jutro, o godz. 10-ej zrana, odprawiona będzie solenna wotywa przed ołtarzem Pana Jezusa ku czci Męki Zbawiciela z wystawieniem relikwii drzewa Krzyża świętego.

PRZECIĄD POLITYCZNY.

Zakaz wystawienia sztuki Maurycego Barrèsa, osnutej na kanwie skandalów panamskich, której bohaterem był fikcyjny sobowtór odsiadującego więzienie w Etampes ministra Baïlhaut, wskrzesił pamięć tej smutnej awantury parlamentarno-obywatelskiej we Francji. Bardziej jeszcze przyczyni się do ożywienia gnębiących wspomnień owej epoki, dotąd niezamkniętej, serja artykułów, którą rozpoczął onegdajszy *Figaro*. Zamknij się w nich treść nowych zeznań, poczynionych przez Korneliusza Herza, do którego redakcja wysłała po nie swojego sekretarza.

Leżący wciąż jeszcze w Bournemouth Korneliusz Herz oczekiwał na dzisiaj ważnej decyzji sądu w procesie cywilnym ze spadkobiercami Reinacha i zagroził, że powie wszystko, co wie, jeżeli procesowi temu nie nadadzą pożądanego dlań toku, co więcej, jeżeli nie zawieszą całego śledztwa karnego, które złowrogo wisi nad nim od roku, i nie zrzekną się wydania go w ręce sądów francuskich. Ponieważ niepodobna przypuszczać, aby sprawiedliwość francuska cofnęła się w biegu, oczekiwać więc można w najkrótszym czasie doreczenia *Figarowi* owych listów i fotografii, które przedstawiciel redakcji widział na własne oczy w łóżnicy Herza w Bournemouth.

Herz cierpi obecnie głównie na serce. Gdy się na łóżku podniesie, serce przestaje bić. Choroba cukrowa weszła w pomyślniejszą fazę. Mimo jednak rysowania się przed jego wyobraźnią już w niedalekiej przyszłości owych pół elizejskich, z których nikt nie powraca, nie stępił ostrza swej nienawiści i żądy odwetu. Powiada, że w dniu ogłoszenia jego dokumentów w izbie francuskiej wybuchnie taki tumult, wobec którego burza po ogłoszeniu czeków Thierrego była farsą. Przypomną sobie czytelnicy, że u bankiera Thierrego szukano napróżno talonów czekowych,

bez których niepodobna było nikogo oskarżyć. Nagle *Libre Parole* ogłosiła nazwiska wszystkich obdarowanych czekami, wówczas Thierre nie widział powodu dalszego ukrywania talonów. W cztery dni potem dowiedziała się ankieta parlamentarna, że lista owa pochodziła z Bournemouth.

Herz otrzymał ową listę, nakreśloną ręką sekretarza Stéphane'a, od barona Reinacha, jako rachunek. Clémenceau zażądał jej od Herza już w grudniu roku 1892-go po słynnym oskarżeniu Delahaye'a w izbie, które nie mieściło żadnych jeszcze dowodów, lecz tylko rzuciło ponury cień podejrzenia na 104-ch deputowanych.

Clémenceau — opowiada obecnie Herz — wysłał do mnie swojego przyjaciela Andrieux'a do Bournemouth i prosił żarliwie o wydanie listy. Przyrzekał, że pokaże ją tylko ministrowi sprawiedliwości Bourgeois i ostrzeże go przed niebezpieczeństwami, na jakie naraża dalsze traktowanie tej delikatnej kwestji. Nie wydałem dokumentu, lecz tylko jego fotografię, której egzemplarz posiadam dziś jeszcze; Andrieux, zarówno jak Clémenceau, przyrzekł trzymać ją w tajemnicy. Jakież było moje zdziwienie, gdy w dwa dni potem pojawiła się w *Libre Parole*, a w d. 22-im grudnia oddano ją ankiecie parlamentarnej! Tajemniczego X-a wynaleźli ci, co listę publikowali. Tym X-em bowiem nie był ani żaden minister, ani ambasador, ani inna wysoka osobistość, lecz zwyczajny deputowany, co prawda, bardzo znany. Nazwiska tego Herz nie wymienił i teraz, aby nie wszczynać natychmiast nowej zawieruchy w izbie. Artona nie znał, znał wszelako wielu ministrów, senatorów i deputowanych. Powiada tak do interviewera:

„Miałbym wiele pobudek do usprawiedliwienia tego nieszczęśliwego Baïlhaut. Tytuł on liczy kolegów, którzy powinni być z równym prawem podzielić jego celę więzienną w Etampes. I ode mnie żądano milionów za przeprowadzenie w izbie ustaw, i odemnie żądano pieniędzy i pomocy w czynnościach, które nie powinny mieć nic wspólnego z przekupstwem. Mam w rękach list pewnego dygnitarza sądowego, który dziś jeszcze ofiaruje mi swoje usługi.”

W końcu oświadczył Herz: „Z procesu Reinacha

mi”, którąśmy wczoraj w teatrze Rozmaitości widzieli. „Będę się bawił — powiedział sobie Lubowski — i ażeby sobie dać wypoczynek zupełny, głębszej charakterystyki figur, nawet komicznej, będę się wystrzegał jak ognia. Stareza mi sytuację!”

Wziął tedy sytuację w istocie nadające się bardzo do zabawy, o ile się wyłącznie na nie ze stanowiska humorysty patrzy. Pomysł zasadniczy nie jest nowy, o czem wie doskonale autor wczorajszej krotkowiedli, bo jako wytrawny krytyk i znawca literatury dramatycznej spotkał się z nim wielokrotnie w komedjach i farsach francuskich, poczynając od „Męza na wsi” a kończąc na „Procesie Veauradien”, „La Flamboyante”, kilku farsach Hennequin'a, Blum'e'a i Raula Toche't'a, a nawet najnowszej „Gigolette” Meilhac'a. Już to samo, że mógłbym kilkadziesiąt tytułów komedji i krotkowiedli wskazać, których założenie jest podobne do zasadniczej sytuacji, przez Lubowskiego wziętej, dowodzi, że temat był pętny i że tak pochopni zwykle do procesowania się o własność literacką francuzi nie uznają go za nieczyją własność wyłączną, upatrując w nim tylko dobry materiał, zawsze się nadający do nowego obrobienia.

Jako założenie krotkowiedli maten pomysł wyższości nad innemi, jest bowiem w zasadzie prawdopodobnym, wytrzymuje krytykę zdrowego sensu. Bywają na świecie różnorodne usposobienia, ludzie rozmaitego temperamentu; więc przydarzyćby się mogło, żeby pp. Jabłkowski i Mieliński niekoniecznie byli wzorami dobrych mężów. Wiadomo, że brzydkiem jest grzechem, coś tam nawet stoi o tem, i to aż dwukrotnie powtórzone, w Dekalogu, ale przytrafiają się czasem tacy szkaradni zbierzniacy, którzy... no, którzy nietylko dziewiątego przykazania nie uszanują, ale nawet (*horret animus!*) przeciwko szóstemu grzeszne czynią zamachy. Takich tedy dwóch paskudnych

zbytników, wyżej powołani Jabłkowski (p. Rapacki) i Mieliński (pan Prażmowski), postanowili sobie odbyć wycieczkę za granicę nie ze swojemi prawami małżonkami panią Anną (p. Fedorowiczowa) i Melanią (p. Junosza), ale w towarzystwie dwóch młodych osób nieznaniernie płochych obyczajów: Żani (panna Czarkówna) i Frani (panna Barszczewska). Ci dwaj mężowie, istne potwory moralne, dla których brak mi słów oburzenia (Lubowski nadużył tu swojego stanowiska kawalera, dyskredytując w ten sposób konfraternę mężowską wobec żon), wynajdują sobie pozór do wyjazdu w osłabionem zdrowiu, a gdy przewrotny eskulap przepisuje im kąpiele morskie na wzmocnienie sił i uspokojenie nerwów, puszczają się w drogę w kompromitującym towarzystwie tych... jakżeby je tu nazwać? Nasz język ma na to tylko wyrażenie bardzo dosadne! Niechże już będą damy z półświatka! Żony mają trochę podejrzenia, a jakkolwiek wypuszczają mężów z pozorną rezygnacją, to jednak ułożyły już sobie plan odszukania ich za granicą, choć niby z zalecenia doktora w górskiej okolicy letnie miesiące spędzić powinny.

Drugi akt przenosi nas do Hajst, miejscowości mało uczęszczanej w okolicach Ostendy, która ma tę wyższość nad metropolją wybrzeży belgijskich, że jest znacznie tańsza a przytem spokojniejszą od innych kąpiel morskich. Frania i Żania nie bardzo się tam bawią a i dwaj mężowie przeniewiercy nie znajdują przy boku tych dam przyjemności, o których marzyli, układając swoje szkaradne plany. Kara dla następnych pojawia się wkrótce w postaci dwóch młodych ludzi, obywateli galicyjskich, jednego aż z pod Kolomyi, Burzymowicza (p. Frenkiel), a drugiego Farniewiczza (p. Wolski) bez ściśle wskazanego miejsca zamieszkania. Ci beżeńcy także nudzą się w Hajst, a gdy usłyszeli dobrze znaną mowę, wybie-

robię kwestję gabinetową. Jeżeli we czwartek spadkobiercy Reinacha nie cofną skargi, a rząd nie zawiesi całej akcji kryminalnej przeciwko mnie, jestem zdecydowany powiedzieć wszystko. Walczę o żonę i dzieci, pragnę się zrehabilitować. Ci, którzy mnie znają, domyślają się, co mam do powiedzenia. Zapytaj pan Deluns-Montauda, Spullera i innych, którzy współdziałali ze mną w najsłabszych patriotycznych przedsięwzięciach. Jeszcze świeżo przed burzą panamską ofiarował mi jeden z ministrów wielki krzyż legji honorowej, a Freycinet był tylko w kłopotach, jak uzasadnić mą nominację."

Sprawozdawca *Figara* radzi w swoim raporcie zawiesić wszystkie te niebezpieczne procesy i wysłać komisję śledczą do Bournemouth, która przestuchałaby Herza, zbadała dokumenty i wydała jakieś ogólne orzeczenie. Wówczas należałoby po cichu, bez wszczynania nowych skandalów, usunąć skompromitowanych z parlamentu i urzędów. Takie postępowanie byłoby zgodnem także z życzeniem Korneliusza Herza.

Oto w jaki sposób we wtorek zakończył się w Belgradzie proces gabinetu Awakumowicza. Wejście do sali posiedzeń trybunału państwowego obsadzone było przez żandarmów. Na zapytanie oświadczała ona, że mają rozkaz niewpuszczania nikogo. Na pytanie: "A sędziów?" odpowiadała: "Niema już żadnych sędziów, ani żadnego sądu." Na drzwiach trybunału czytano ogłoszenie następujące:

"Ponieważ oskarżeni ministrowie Jowan Awakumowicz i jego towarzysze w drodze ukazu królewskiego z d. 28-go b. m. otrzymali amnestję, ustaje przeto wszelka nadal czynność trybunału państwowego w sprawie oskarżenia, podniesionego przeciw nim przez skupczyńę. Belgrad d. 30-go stycznia 1894-go r. Pera Welimirowicz, prezydent trybunału państwowego."

Ogłoszenie to opublikował Welimirowicz na mocy powziętej dnem wprzód przez członków trybunału większością głosów uchwały.

Br. Z.

POKAZ KWIATÓW.

A więc nowy jakiś wyraz, tedy i rzecz musi być nowa.

W istocie na ten raz nie chodzi o urządzenie wystawy kwiatów, lecz o wystawienie ich na "pokaz", nie dla nagród, ale dla popisania się dobrą hodowlą, dla nauczania lubowników, które odmiany są hodowane u ogrodników handlowych, wreszcie o zachęcenie do takiej hodowli.

Jeżeli się nie mylimy, to "pokazy kwiatów" (*Flower-Shaw*) wymyślił Anglik, bo też oni pierwsi, ci ludzie sportu i z hodowli roślin doniczkowych potrafili wytworzyć sport pewien. Polega on na zaopiekowaniu się szczegółem, "wzięciu w uprawę", jak się mówi technicznie, pewnej, choćby nawet pospolitej rodziny, takiej jak: ułanka lub muszkateł i przez odpowiednie starania doprowadzenie jej do doskonałości. Taka roślina na pokaz (niemcy zwa ją *Schau-*

pflanze) odznacza się niebywałymi wymiarami całości, nadzwyczajną obfitością i wielkością kwiatów. Jest to więc sztuka wprost przeciwna sportowi uprawianemu w Japonii i Chinach, polegającemu na "kurczeniu" roślin do wymiarów lilipuci, np. na pomieszczeniu stuletniego cedru w niewielkiej donicy.

Jak się dochodzi do tych olbrzymów i karłów roślinnych, tego dowiedzieć się można w ogrodniczych książkach. Nam chodzi o zawiadomienie szan. czytelników, że pierwszy u nas "pokaz kwiatów" ma zamiar urządzić Towarzystwo ogrodnicze warszawskie na swem lutowym posiedzeniu miesięcznem. Za przedmiot posłuży na ten raz wszystkie kwiaty pędzone, jakie się w tej porze w ogrodach warszawskich znajdują.

Rzecz jest zrobiona bez przygotowania, produkcja kwiatowa pochwycona niejako w pół drogi, by nam, jak na granicy pasportu celnikowi, pokazała, co dla handlu przygotowuje. Wszyscy wiemy, że pędzą się jakieś hjacynty, tulipany, narcyzy, laki i róże, lecz jakie to są odmiany, to wie mało kto, a jakim sposobem otrzymuje się kwiaty pędzone, tego nie wie prawie cały ogół. Otóż z okazji "pokazu" zapewne dowiemy się pierwszego z etykiet, a drugiego choćby z opowiadania specjalistów.

Jeżeli się ten "pokaz" uda, na rok następny urządzimy inny, zawczasu zapowiedziany, a więc przygotowany, pełniejszy przeto i doskonalszy.

Kwiaty stają się coraz więcej ulubieńcami ogółu. Sądzimy przeto, że "pokaz" zaciekawii spodoba się, lecz nie o tę tylko lepszą stronę przedmiotu chodzi. Opatrzywszy się i porachowawszy z naszą kwiatową produkcją, może potrafimy wkrótce lepiej skupić się i siły wyżyć, by powstrzymać, o ile to jest możebne, falę kwiatową napływającą z zewnątrz.

Oto cel poważniejszy. Mamy nadzieję, że ocenia go należycie widzowie i ogrodnicy, a ci ostatni na kilka dni przed końcem lutego zawiadomią zarząd Towarzystwa ogrodniczego o swym udziale, by rzecz udała się, jak należy. Wytwórczość kwiatowa, lubo drobna, zasługuje jednak, aby się nią zająć od czasu do czasu. Niezaprzeczenie jest i ona także częścią przemysłu, o którego rozwój każdy z nas troszczyć się powinien.

Edmund Jankowski.

Kartki prowincjonalne.

(Korespondencje własne Kurjera Warszawskiego.)

Lublin w styczniu.

W naszym mieście, corocznie wzmagającym się w ludność, czuje się wielki brak instytucji tak niezbędnej, jaką jest przytułek dla rekonwalescentów, wychodzących ze szpitali.

Wiadomo, że dotychczas w znakomicie większej części z kuracji w szpitalach korzysta ludność albo małozaможna albo zupełnie uboga. Przeważną część tej ludności, żyjącą z pracy rąk, póki zdrowie służy, nie jest w możności odkładać grosza na czarną godzinę, gdyż zarabia zaledwie tyle, ile jej potrzeba na opędzenie najpierwszych potrzeb, wreszcie odkła-

dać nie umie, bo jej tego nie nauczono. Choroba obłożna zupełnie takich biedaków wykołaja, przyprowadza do nędzy ostatecznej, a chociaż kuracja w szpitalu opłacana jest kosztem gminy, to rekonwalescent po wyjściu ze szpitala, nie przyszedłszy jeszcze do równowagi fizycznej, wpada w nędzę i o ile nie pomoże mu jakaś szczęśliwa okoliczność wychodzi na żebraka, albo z wysiłku traci siły do reszty i umiera.

W Lublinie posiadamy cztery szpitale, utrzymujące się z legatów i zwrotu kosztów, ani zaś jednego nawet kąta dla opuszczających je rekonwalescentów.

Ze sprawozdania rady gubernialnej opieki publicznej widzimy, że w r. 1892-im w szpitalu św. Józefa leczyło się chorych 463, wyzdrowiało z nich 391; w szpitalu św. Wincentego leczyło się chorych 1,109, wyzdrowiało z nich 802; w szpitalu św. Jana Bożego leczyło się chorych 544, wyzdrowiało z nich 392; w szpitalu żydowskim leczyło się chorych 1,218, wyzdrowiało z nich 389; ogółem było chorych 3,334 wyzdrowiało z nich 1,974.

Biorąc tedy cyfrę możliwie najniższą z pomiędzy opuszczających szpitale, a pozbawionych środków do życia, t. j. 10%, wypadnie, że 200 osób, nie posiadających sił do pracy, musi udawać się do miłosierdzia publicznego o pomoc.

Ile potrzeba na założenie przytulku i na jego utrzymanie?...

Ponieważ Towarzystwo dobroczynności nie posiada odpowiedniego lokalu na urządzenie takiego przytulku, wypada tedy go wynająć.

Otóż mieszkanie, złożone z dwóch pokoi dla pensjonarzystów, oddzielnie dla mężczyzny, oddzielnie dla kobiet z dużą kuchnią, w której mógłby mieszkać dozorca z żoną, spełniającą obowiązki kucharki, może kosztować w niebardzo oddalonym od środka miasta punkcie rs. 200; płaca dla dozorki i kucharki rocznie rs. 120, opał, światło, pranie i inne potrzeby rs. 100; żywność średnio dla 6-ku osób dziennie rs. 400; utrzymanie tedy rocznie zakładu wyniesie rs. 820, a założenie instytucji, z zaprowadzeniem łóżek z pościelą, kilka stołów i krzeseł, bielizną, naczyń kuchennymi itp., nie więcej nad 300 rs. jednorazowo.

Znaleźć u nas dobroczyńcę, któryby na cel powyższy ofiarował jednorazowo rs. 300, nie wydaje się rzeczą trudną, posiadamy albowiem takich, którzy w razie potrzeby ofiarowywali nawet większe sumy, ale znaleźć takich dobroczyńców, którzyby opłacali stałą, roczną składkę na utrzymanie zakładu i zobowiązania spełniali punktualnie—to sprawa trudniejsza. Pomimo to jednak wypada kołatać do dobroczynnego ogółu, i jeżeliby kilku ludzi dobrej woli, a wytrwałych i energicznych, podjęło się zorganizować pod egidą miejscowego Towarzystwa dobroczynności specjalne koło członków przytulku dla rekonwalescentów, możnaby ręczyć za dobry skutek, z czasem zaś i na legaty osób dobroczynnych, zapewniające trwałą byt instytucji.

Zbliża się doroczne zebranie ogólne członków Towarzystwa dobroczynności, niechże ktoś z ludzi czynu wskrzesi projekt, o którym mowa, a jeżeli dozna

było można, pomimo całego kredytu, jaki sobie autor prawdziwym talentem i tyloletniemi zasługami w niej wyrobił.

Wczorajsze przedstawienie nie było tryumfem, jakich tak wiele odniósł Lubowski w teatrze, ale nie może o to nikt rościć pretensji do autora, ani on do publiczności. On zapowiedział krotoczwile, rzecz lekką, bez pretensji, publiczność wypełniła teatr, bo to sztuka Lubowskiego. Na przedstawieniu było trochę rozezarowania, bo się przyzwyczajono dużo od autora wymagać i dużo istotnie dawać; teraz uprzedził, że da mniej, a gdy się tylko nieporozumienie wyrówna, obie strony pogodzą się łatwo przy nowej Lubowskiego sztuce. "Wycieczkę z przeszkodami", przy obniżeniu wymagań co do niej, przyjdzie jeszcze wielu ludzi oglądać, ale już nie uprzedzonych, nie żądających Bóg wie czego od krotoczwili, którą, powtarzam, według mnie autor tylko jako wytechnienie w poważniejszej pracy traktował.

O wykonaniu "Wycieczki z przeszkodami" nie mam wiele do powiedzenia, bo mi się właściwie cały ton traktowania tej sztuki przez artystów nie podobał. Rzecz taka musi być grana lekko, wesoło, w szybkim tempie, i artyści powinni się sami nią bawić, jeżeli mają bawić i innych. Tego nie można brać na serio i naciskać na to, co się pod naporem ugina!

Panowie Rapacki i Prażmowski charakteryzują się na ludzi starych, dają sobie około lat 50, albo i więcej, mówią za powolnie, akcentują wyrazy mimiką i to, coby prześliznęło się leciutko, wlecze się ciężko i razi. Ci mężczyźni mają przecież młode żony, no i niby kochanki w dodatku, puszczają się na awanturę, nie mają wyprawę, która znamionuje u nich pewną krewkość, nie dającą się pogodzić z tak podeszłym

gają naprzeciw rodaków i proszą o przedstawienie ich żonom nowych znajomych. Frania i Zania mają już dosyć swoich żonkosiów i z zapalem rzucają się na nowy żer, dostarczony im nieopatrznie przez ich opiekunów firmowych. Nie byłoby w tem nic groźnego bardzo i kwartet zamieniony w sektek ułożyłby się pewno do równowagi przy wypróbowanym talencie Zani i Frani do oszukiwania nie tylko takich dudków, ale nadechodzi i katastrofa prawdziwa: żony przyjeżdżają i o swoim zamiarze uprzedzają Jabłkowski telegraficznie. Mężowie ekspedjują swoje płoche towarzyski pośpiesznym pociągiem do Ostendy a sami, przybrawszy obłudne miny stęsknionych i schorowanych, gotują się odważnie stawić czoło wypadkom. Nie obliczyli się tylko z jedną ewentualnością, z nieporozumieniem, jakie przybycie "nowych" żon dla naiwnych kawalerów z pod Kołomyi wywoła.

Burzymowicz i Faraniewicz byli przedstawieni Zani i Frani, jako prawym małżonkom swoich znajomych; tamte wyjechały do Ostendy, a w ich miejsce przyjeżdżają inne i także żony? To są już czyste kpiny! Drugi raz oni już na plewy wziąć się nie dadzą i, jak to zwykle bywa w krotoczwili, upierają się w błędzie, a paniom Anieli i Melanii narzucają się ze znajomością w sposób impertynencki i brutalny. Mężowie z początku sierzdzą się, grożą pojedynkiem awanturничym bezżelcom, ale po zastanowieniu, widząc złą sprawę, uderzają w pokorę. Burzymowicz i Faraniewicz, wzruszeni prośbami nawróconych grzeszników, przepraszają ich żony, całą winę przyjmują na siebie, a gdy Frania z Zanią przechodzą w ich ręce drogą dobrowolnego ustępstwa, Anna z Melanią uderzyły w nieposzlakowaną konduitę swoich mężów i pocziwe kobieciny same jeszcze tych niegodziwców o przebaczenie proszą.

Oto jest treść nowej krotoczwili Lubowskiego,

w której, jako utalentowany i dobrze zasłużony teatrowi autor, trochę za wiele liczył na komizm sytuacji, a za lekko traktował figury wprowadzone do sztuki. Figury te idą parami: mężowie są do siebie podobni, tak samo żony, równie, jak dwie kokotki, lub ich nowi opiekunowie Burzymowicz z Faraniewiczem. Niema tu odmian, żadnych różnic temperamentu, czy usposobienia. To nie osiem osób, tylko cztery, rozdwojone każda na dwa zupełnie jednakowe egzemplarze. Gdyby nie te sobowtóry ciągle razem spacerujące po scenie, "Wycieczka z przeszkodami" byłaby krotoczwilą bardzo zabawną i nieby w niej nie osłabiało komicznego wrażenia. Jestem pewny, że Lubowski sam doszedł do tego przekonania już na wczorajszym przedstawieniu sztuki, a może nawet na próbach, że to jest główną wadą "Wycieczki", boć zna się dobrze na sztuce i teatrze, wie zatem, co efekt na scenie podnosi, a co go osłabia. Jeden jedyny Burzymowicz ma więcej indywidualnego charakteru, malował go autor jaskrawiej, gdy Faraniewicz jest jego bledszą kopją; na skutek tego przy świetnej rzeczywiście grze pana Frenkla, figura wyszła wypukłej, bawiła istotnie i ożywiała sztukę. Nie chciał sobie autor zadawać trudu stworzeniem odmiennych postaci, urozmaicheniem ich temperamentu z odnaceniem bodaj jakimikolwiek charakterystycznymi cechami. Tłumaczę to sobie prosto tem, co już powiedziałem wyżej: pisał dla odpoczynku, dla zabawy i ograniczał się do pomysłów sytuacyjnych, bogate zasoby charakterystyki do innych poważniejszych prac rezerwując. Duet tymczasem, a właściwie śpiew *unisono* na dwa głosy jednakowe, przedstawia być zajmującym, gdy trwa za długo, a jeszcze gorzej, jeśli się ciągle powtarza. Oto i powód, dla którego "Wycieczka z przeszkodami" nie zabiła publiczności tak, jakby się tego spodziewać

poparcia, to w nagrodę otrzyma niejedno błogosławieństwo nieszczęśliwych, ginących w nędzy, którym kilkodniowa pomoc, do odzyskania sił żywotnych podana, może zapewnić byt na resztę życia i ochronić od demoralizacji.

Naprawdę warto spróbować!..

A. S.

Płock, d. 26-go stycznia.

Z projektowanych zabaw publicznych odbędzie się tylko jedna na dochód straży ogniowej, w d. 3-im lutego.

Obowiązki gospodarzy, u których obecnie można dostać biletów, pełnić będą pp. Donajski, Drojecki, Ligowski, Łapiński, Mądrzejewski, Stokowski i Widuliński.

Bilety wydawane będą imienne; cena rs. 1 kop. 50 od osoby; biletów familijnych niema.

Bal ten, jako jedyny w tegorocznym karnawale, budzi wielkie zainteresowanie nie tylko w Płocku, lecz i w okolicy, dokąd rozesłano przeszło 100 zaproszeń.

Spodziewać się należy, że bal się uda tak pod względem towarzyskim, jak i kasowym.

Z czystego dochodu straż przeznaczyła 1/4 część na korzyść Towarzystwa dobroczynności.

Po kilkunastostopniowym mrozie obecnie mamy powietrze prawie wiosenne, nie wpływające dodatnio wobec braku śniegu na polach na widoki urodzajów, gdyż zboże w niektórych miejscowościach za nadto wyrosło.

D. 22-go b. m. w kościele katedralnym odbyło się nabożeństwo żałobne za spokój duszy s. p. Kacpra Borowskiego, biskupa płockiego.

Na katafalku, bardzo ładnie przyozdobionym kwiatami i roślinami, wśród mnóstwa światła widniał portret s. p. ks. biskupa, infuła i pastorał, stanowiące niegdyś własność nieboszczyka. a obecnie katedry.

W tych dniach odbył się ślub... z przeszkodami.

Podczas słów przysięgi: „nie ślubowałeś...”, gdy pan młody odrzekł „nie” przy ołtarzu, z boku odezwał się głos: „klamiesz, boś ślubował”.

Małe to zamieszanie nie wpłynęło na dokończenie ceremonii.

W pierwszej połowie b. m. w taniej kuchni wydano porcyj: zupy 227 1/2, mięsa 204, jarzyny 207, śledzi 32, chleba 192; w herbaciarni: herbaty z cukrem 350, bez cukru 564, chleba 171, w tymże czasie wydano bezpłatnie: herbaty i chleba 5,406 porcyj.

W.

Częstochowa, 23-go stycznia.

Wezoraj podczas wekslowania pociągu towarowego na stacji Częstochowa wagon uderzył buforem robotnika Pawłowskiego, wskutek czego Pawłowski przewrócił się i koła wagonu zmiażdżyły mu obiedwie nogi.

W kilka godzin po wypadku Pawłowski zmarł w szpitalu, osierociwszy żonę z kilkorgiem drobnych dzieci. Czy nie należałoby urządzić więcej sygnałów ostrzegających o ruszeniu pociągu, zwłaszcza na tak ruchliwej stacji, jak Częstochowa?...

Należałoby też wzmocnić dozór na szosie, przecinającej park jasnogórski, iżby furmani nie katowali koni, z wysiłkiem gramolących się pod górę.

wiekem, gdybyśmy nawet rozsądku i zastanowienia starszych ludzi w rachubę nie brali!

W ogóle artyści naszego dramatu i komedii przyzwyczajeni są do tworzenia charakterów. Tutaj p. Frenkiel jeden miał pole potemu i zrobił istotnie postać oryginalną, zabawną, ożywiającą całą krotkę. Panna Barszczewska z panną Czakówną, pani Fedorowiczowa z panią Junoszą, wzięte oddzielnie, grały zupełnie dobrze, ale jedna stanowi parę dla drugiej: Frania jest echem Zani, Anna — Melanji. Jeżeli nie znajduję sposobu artystyki wyróżnić się między sobą, popadają w monotonię nużącą dla widzów. Zania i Frania, obie należą do najgorszego świata, wychowania nie mają żadnego, nie otarły się nawet w lepszym męskim towarzystwie. Zachowanie ich jest niesforne, nieprzyzwoite, tak chciał mieć autor, ale i tu jeszcze może być różnica w formach, mimice, gestach ekscentrycznych, w kokietowaniu nowych znajomych. Jedna mogłaby być w tem powściągliwsza a druga jaskrawsza, jedna krzykliwsza, druga cichsza! Zony mniej mają pola do gry, bo obie są łagodne i prawie sentymentalne. I one jednak mogłyby się odróżnić powolniejszem, albo żywszem usposobieniem, jedna być energiczniejszą, druga bardziej flegmatyczną. O takie rzeczy artyści napróżd porozumieć się powinni, korzystać z czyjejś informacji, a jak tutaj, najwłaściwiej autora, któryby im przecie najlepszych wskazówek udzielił. Zarzut, który tu stawiam, nie dotyczy oddzielnych osób, ale całości, a nie odnosi się on tylko do p. Wolskiego, który, chociaż grał z humorem i opracował rolę ze zwykłą sobie starannością, zacierał się jednak jako figura przy p. Frenkle, bo tamten miał charakter i tworzył postać charakterystyczno-komiczną, której p. Wolski z Faraniewicza wydobyć nie mógł.

Biedne zwierzęta, przeciążone na zwykłej drodze, są wprost zamordowywane przy podjeździe na Jasną Górę.

„Kalendarz częstochowski” na r. b. zamieszcza rycinę, przedstawiającą „widok nowego kościoła w Częstochowie” i oblicza nawet rozmiary przyszłej świątyni. Taką rycinę z dokładnym planem wnętrza pomieściło przed dwoma laty jedno z pism ilustrowanych.

Tak więc świątynia nie istniejąca już dwa razy została ilustrowana.

L.

U stołu.

II.

W 1888-ym roku wybrał się p. prezydent Rzeczypospolitej francuskiej do Delfinatu, odwiedzić Chambéry i Grenoble. P. Chatillon-Plessis towarzyszył mu w drodze i zbierał wiązanek melancholijnych refleksyj.

„Ach — pisze — cała podróż pana prezydenta to jeden wielki bankiet w pięciu śniadaniach i sześciu obiadach. Nieby w tem żalosnego nie było, gdyby nie jedna okoliczność.

Oto d. 18-go lipca zgromadzamy się wszyscy o godzinie 8-ej zrana na dworcu lugduńskim. W środku pociągu wagon pana prezydenta, po obu stronach wagony dla pp. ministrów. Na początku pociągu trzy wagony pierwszej klasy, a jeden z nich oddany na usługi prasie. W końcu pociągu wagon salonowy i wagon z restauracją.

Zna każdy te wagony restauracyjne, albo jeśli kto woli: restauracje wagonowe. Wchodzi się z dwóch końców przeciwnych; tuż zaraz — lawabo, a za nim mały gabinetik o dwóch małych stoliczkach; za gabinetikiem sala ogólna, a w niej na lewo pięć stołów o czterech nakryciach każdy, na prawo zaś cztery stoły na dwa nakrycia i bufet.

Kuchnia ma obszaru pięć metrów kwadratowych. I na takim to deptaczku dwóch nieszczęśliwych kucharzy gotuje nieszczęsny obiad.

W jaki sposób potrafią oni wydać w ciągu dwóch godzin obiad na sześćdziesiąt kilka osób — pozostanie dla mnie na zawsze zagadką. Zagadką dla mnie natomiast nie jest, że obiad mniej więcej zawsze — bardzo dobry i obfity.

Ale równo z podaniem śniadania w wagonie rozpoczyna się męka. Menu idzie tak: *Hors-d'oeuvres. Saumon du Rhin sauce hollandaise* itd. Łosoś! Po raz pierwszy — ale nie po raz ostatni. Będzie ów łosoś stanowił konieczną, nieodzowną część *każdego* bez wyjątku obiadu przyjeźdźnego.

Przyjeżdżamy do Chambéry późnym wieczorem. Naza jutrz pan prezydent wydaje sam śniadanie, a pod wieczór miasto wydaje dla niego obiad. Menu: *Consommé printanier aux quenelles. Melon Cantaloup. Darnes de saumon à la Nantua* etc. Jest łosoś!

W Grenobli krótki popas; przyjeżdżamy do Vizelles. Na zamkowym tarasie, pod wspaniałym namiotem, podają nam — łososa po raz trzeci!

Zmykamy do Valence. Naturalnie bankiet, a na menu, które schowałem sobie na pamiątkę, czytamy:

*Bouchées à la Monglas — Jambon d'York.
Filet de boeuf Championnet.
Saumon, etc.*

Ani chybił łosoś, znowu łosoś! Przybyła do kompanji

Dużo też błędów reżyserskich w „Wycieczce” wytknąćby można. Osiem osób głównych występuje tylko w sztuce i to nigdy wszystkie razem. Sceny na cztery osoby powtarzają się sześć razy; we wszystkich tych scenach aktorzy stoją wyciągnięci w linię na froncie przed budką suflera. Nawet na jeden raz taka linja prosta z czterech osób nie znalazłaby się w dobrym scenariuszu, a tu się sześć razy powtarza i trwa po kilka minut. Przez całe trzy akty nikt prawie nie siada, a mówią do siebie artyści ciągle na jednej linji prostej, równoległej do budki suflera. Dekoracja w akcie drugim jest nawet ładna, ale brzeg morski nie dobrze przylegał do podłogi i przez szparę przebiła światło, robiąc tam wrażenie komiczne, gdzie go najmniej było potrzeba. Wszystko to można jeszcze zmienić i poprawić, a że publiczność na sztuki Lubowskiego zawsze przyjdzie, choćby dla nazwiska autora, więc możeby było właściwem pomyśleć o tem trochę.

Małą rolę lekarza grał p. Narkiewicz, artysta z pięknym głosem i bardzo szlachetną dykcją, który i do większych zadań posiada odpowiednie kwalifikacje.

Teatr na pierwszym przedstawieniu był wypełniony zupełnie, a zgromadził wczoraj wyjątkowo doborową publiczność ze sfery inteligentnej, którą prawdziwie rozwój sztuki i literatury zajmuje. Przedstawienie rozpoczął „Guzik” Gawalewicz, grany świetnie w wyrzeźbionym dialogu przez panią Ludołą i pana Ładnowskiego.

Kazimierz Zalewski.

szynka, ów nieszczęsny *jambon d'York*, bez którego żaden większy obiad obejść się nie może w — Paryżu!

Nazajutrz już byliśmy z powrotem w stolicy. I wartoż to było jeździć tak daleko, aby na najwykwintniejszych bankietach zastać akurat te dania, co obrzydły, które w chwili każdej można znaleźć na bulwarach, nie ruszając się z domu? Wszak przecież u nas we Francji każda strona, każda okolica, każde miasto ma kulinarną specjalność swoją. Dlaczegoż nie użyć tej specjalności do obiadu danego na cześć — gości? Wszak oto Lugdun szczyci się wysmienitą potrawą swoją, zwaną *gras-double*, wszak w Caen sporządzają jedyne na świecie flaki, a Grenoble słynie ze swego *gratin de pommes de terre*...

Wtedy wszelkie recepcyjne, powitalne i pożegnalne śniadania i obiady miałyby istotną swoją wartość nie tylko reprezentacyjną.

Tak pisze głęboko czujący wielki krytyk kulinarny, p. Chatillon-Plessis, ręką, że sam p. Carnot jest jednego z nim zdania.

G u s t y.

— A teraz, powiedz mi, nadobna kuzyneczko, czyś zastanowiła się kiedyś nad tem, jakie mniej więcej potrawy lubi kobieta w różnych życia swego epokach? Nie? — to ja ci podpowiem.

Kobieta w 10-ym roku życia przepada za: czekoladą, ciastkami z kremem, za surowymi jabłkami, nawet za berberyssem.

W 20-ym roku lubi ogromnie: nowalje wszelkie, krewetki, wino szampańskie, cukierki i lody.

W 30-ym roku smakują jej przedewszystkiem: ostrygi, zupa rakowa, raki, *château-yquem*, pasztet truflowy, melon, *tournefoss à la béarnaise*.

W 40-ym roku jada przeważnie: kureczką, jarząbki, kurapatwy, słodkie lekkie leguminy, poziomki, gruszki, mało chleba, pije zaś, jeżeli nie białe burgundzkie, to — wodę Vichy.

W 50-ym i dalszych latach: delikatne ryby, potrawki z pulardy, gruszki, winogrona — z kieliszeczkiem starego burgunda.

S t ó ł.

Nie tylko sam obiad powinien być bez zarzutu; trzeba jeszcze koniecznie umieć go — podać. Dobra zastawa stołu i dobra służba stanowią niezmiernie wiele.

Dawniej przeładowywano stoły w pośrodku olbrzymiej nierz „serwisami”. Były te serwisy i złote i srebrne i z brązu i z porcelany. Ozdabiano je kwiatami sztucznymi. „Ozdoby” te wytwarzały istotny mur między jedną a drugą stołu stroną, uniemożliwiając wszelką rozmowę między osobami naprost siebie siedzącymi.

Moda ta przeszła. Dziś stawia się na środek stołu lekkie, niskie koszyki z kwiatami, rozumie się, naturalnymi. Rozumie się, że jeżeli stół większych rozmiarów, to kosz główny może być choćby kryształowy i spiętrzyć można nawet piramidę owocową, zawsze jednak lepiej, aby piramida owa była bardziej szeroką, niż wysoką. Dawniej kandelabry miały cztery lub pięć ramion, dziś najbardziej używane są kandelabry o 12 do 15-tu ramionach, albowiem trzeba koniecznie, aby sala jadalna była jaknajrzędsiej oświetlona.

Przed każdym biesiadnikiem należy stawiać cztery szklaki: kieliszeczek do madery, kieliszek do „bordeaux”, szklanekę i czaszę do wina szampańskiego. Jeżeli ma być podane jakieś „nadzwyczajne”, wysokie wino, tedy przed samem podaniem smakołyku służba dodaje kieliszeczki.

Po rakach, krewetkach i homarach służba podaje małe kubeczki z matowego szkła, wypełnione letnią wodą do obmycia palców. Płókanie do ust — ohydne płókanie — wyszło zupełnie z mody. Nigdzie go już nie podają.

Deserowe talerzyki powinny być z wyszukaną porcelaną, niż cała zastawa stołowa. Na talerzyk każdy kładzie się mała serwetka, mała porcyjka bułki i dwa noże: stalowy i srebrny (do zera jeden, do owoców drugi). Ser nie powinien stać na stole i, podawany go, należy go wynieść natychmiast z sali jadalnej. Po serze idą owoce, po owocach kompoty, po kompotach drobne ciastka, suszone owoce i cukierki.

Sala stołowa powinna być dobrze ogrzana; licząc na jej „rozgrzanie” się podczas obiadu, można gości narazić na arcyznamiłe uczucie chłodu, psujące nie tylko humor, ale i apetyt. Gospodarz, dbający o wykwić i wygodę, dobrze zrobi, rozścielając pod stół biesiadniczy — dywany.

I jedno jeszcze: lepiej podawać kilka półmisek małych, niż np. jeden lub dwa duże. Z większą łatwością każdy sobie wybierze odpowiednią porcję z małego, niż z dużego półmiska. (Δ)

— JE. Jeneral-Gubernator warszawski jeneral-adjutant Gurko z Małżonką złożyli za pośrednictwem ochmistrza Pecherzewskiego na ręce p. Dobieckiego rs. 200 na szpital dziecięcy.

Wiadomości bieżące.

— Praw. wiestn. donosi, iż przy departamencie kolejowym otwarty został centralny wydział handlowy, utworzony z połączenia „oddziału warunków przewozu” i „wydziału handlowego”. Jednocześnie przy departamencie utworzone zostały posady agentów handlowych, których zadaniem pomiędzy innemi

będzie: badanie różnych gałęzi przemysłu (rolniczego, fabrycznego, drobnego i t. d.) oraz handlu, ciężącego ku pewnym liniom kolejowym, i studjowanie ruchu na kolejach, warunków zbytu różnych produktów, kierunku, w jakim dążą pewne towary i t. d.

= *Birż. wied.* donoszą, iż projektowany na d. 27-my lutego zjazd młynarzy w Petersburgu został odłożony na czas nieograniczony.

= Według informacji *Birż. wied.*, w d. 29-ym z. m. przy ministerjum komunikacyj rozpoczęła posiedzenia komisja r. t. Michniewicza w sprawie reformy centralnego zarządu komunikacyj wodnych i lądowych.

= Korespondent nasz petersburski donosi, iż na poniedziałkowym posiedzeniu ogólnego zjazdu przedstawicieli kolei russkich postanowiono nie ograniczać żadną stałą normą liczby przejazdów urzędników kolejowych oraz ich rodzin za opłatą połowy ceny biletu, która to ulga, jak wiadomo, przyznana im została w razie przejazdu w interesach osobistych na kolejach obcych. Takie bilety ulgowe wydawane będą przez kasę danej stacji na zasadzie świadectw zarządów i dyrekcji, które stanowią naczelną władzę interesanta. Świadectwa, stwierdzające prawo przejazdu urzędników kolejowych oraz ich rodzin po kolejach: petersbursko-warszawskiej, mikołajewskiej i bałtyckiej za opłatą połowy ceny biletu wydawane będą wyłącznie przez główny zarząd kolei skarbowych.

= *Russk. wied.* donoszą, iż uczniom instytutu inżynierów cywilnych oraz instytutu elektrotechnicznego w Petersburgu urzędownie przyznano tytuł studentów.

= *Grażdanin* donosi, iż ministerjum komunikacyj skończyło w tych dniach przeglądanie projektów regulacji rz. Wisły i Buga.

= *Now. wr.* donosi, iż p. minister komunikacyj wydał rozporządzenie w kwestji cofnięcia zarządzeń antycholerycznych, stosowanych na kolejach podczas ubiegłego lata.

= Na przedstawienie rady instytutu weterynaryjnego warszawskiego w sprawie powiększenia o piętnastu kompletu studentów, słuchających wykładów w tymże instytucie, nastąpiła przychylna decyzja władzy ministerjalnej, z zastrzeżeniem jednakże, ażeby komplet powiększony był w ciągu lat trzech, po pięciu studentów rocznie.

= Zapowiedziane na r. b. dalsze roboty regulacyjne na Wiśle w obrębie miasta, które będą rozpoczęte z wiosną, obejmą wykonanie tamy półokrągłej, wykonanej w r. z. wzdłuż wału praskiego, która po doprowadzeniu za most przy drugim filarze, połączona będzie z brzegiem praskim przy parku, przyczem cała tama wzmocniona będzie kamiennym brukiem. Jednocześnie także roboty prowadzone będą na lewym brzegu przy przedłużaniu na przestrzeni 75 sążni tamy, przeprowadzonej dawniej wzdłuż ulicy Czerniakowskiej i połączonej z brzegiem boczną tamą (trawersem), tudzież przy odbudowaniu nowej powyżej rzeki półokrągłej tamy, mającej mieć ogólnej długości 150 sążni. Nowa tama na Solcu regulować będzie w tem miejscu koryto Wisły równoległe do tamy, przeprowadzonej od strony Saskiej Kępy. Z wykonaniem jej przerwa pozostawiona pomiędzy nową (półokrągłą) a dawną podłużną tamą, zakończoną trawersem przy ulicy Czerniakowskiej, w przyszłości będzie służyła za wjazd do części Wisły, oddzielonej od głównego koryta tamami, po za którymi wzniesiony do wysokości, przewyższającej najwyższy przybór wody, i odpowiednio wzmocniony wał ziemny stanowić będzie przystań zimową, przeznaczoną wyłącznie na schronisko dla statków parowych, berlinek, promów i t. p., co też przewidziane i objęte zostało przy sporządzeniu przez inżynierję rzeczną ogólnego planu regulacji Wisły w obrębie miasta.

= Z uwagi, że bezpłatne szczepienie ospy wywiera dobroczynny wpływ na stopniowe zmniejszanie się liczby chorych na ospę naturalną i w celu doprowadzenia wypadków zaskłębionych na rzecz chorobę do możliwego minimum, p. oberpoliemaister poleca w *Gaz. pol.* co następuje: 1) sporządzić na każdy cyrkul listę imienną dzieci do lat 7-let i powyższą listę przesyłać najpóźniej do d. 13-go kwietnia wprost do urzędu lekarskiego; 2) po otrzymaniu wspomnianych list, inspektor urzędu lekarskiego winien zalecić felczerom cyrkulowym, aby zrewidowali wszystkie dzieci ubogich mieszkających, przemieszkujących w suterenach, na faćjatakach, w lokalach jednopokojowych i o ile można w mieszkaniach złożonych z dwóch pokoiów, oraz zaznaczyć wszystkie dzieci, które nie mają widocznych śladów po szczepionej ospie; 3) lekarze miejscy obowiązani są dokonywać szczepienia ospy w różnych punktach miasta, lecz wcześniej i prędzej, a mianowicie od maja do 27-go czerwca, w razie zaś potrzeby i w mieszkaniach ludzi ubogich; 4) komisarze cyrkulowi dla lepszych rezultatów powinni w przy-

noszeniu dzieci do stacyj szczepienia zorganizować odpowiedni porządek, według rewiru, zaleciwszy starszym dozorcóm, aby obowiązkowo wszystkie dzieci ludzi ubogich, zamieszkałych w danym rewirze, były do stacyj dostawione; felczerzy przy komendach cyrkulowych podczas całego okresu szczepienia ospy mają być uwolnieni od posterunków i w ogóle od obowiązków kancelaryjnych. Bliższy dozór i obowiązek udzielania informacji został włożony na inspektora urzędu lekarskiego, który we właściwym czasie doniesie o rezultatach p. oberpoliemaistrowi. Niezależnie od tego polecono naczelnikowi wydziału kontroli służących wyjaśniać zgłaszającym się o służbę ludziom pożytek, jaki przynosi szczepienie ospy ochronnej. Komisarze cyrkulowi również zalecą utrzymującym kantory stróżów, zarządzającym kuchniami i herbaciarniami ludowymi, tudzież przytułkami noclegowymi, aby przybywających tam skłaniali do zaszczepienia ospy.

= Z polecenia władzy wojskowej sporządzane są obecnie plany sytuacyjne placów, należących w obrębie miasta do tej władzy. Plac te, po rozparcelowaniu i wyjednanu decyzji władzy wyższej, sprzedane być mają w drodze publicznej licytacji.

= Z polecenia p. oberpoliemaistra, jak donosi *Gaz. pol.*, rozkazano właścicielce piekarni M. Sokolowej, pod nr. 8-ym przy ul. Zródlanej, zakład cały w ciągu trzech dni doprowadzić do należytego porządku, pod rygorem zamknięcia piekarni.—Dorożkarzy nr. 57 Franciszka Marcinkowskiego i nr. 28 Wigdora Szwajcara za wymaganie zapłaty po nad obowiązującą takse pobawiono raz na zawsze prawa zajmowania się procederem dorożkarskim.

= W uzupełnieniu sprawozdania z odbytego wczoraj zebrania ogólnego Towarzystwa ogrodniczego nadmieniamy, że przyjdą oddzielnych sekcji na rok bież. są następujące: w komisji teorii ogrodnictwa i nauk przyrodniczych przewodniczący: K. Jurkiewicz, sekretarz A. Słóarski; w komisji kwaciarstwa: K. Jurkiewicz jako przewodniczący i St. Hirszel jako sekretarz; w komisji warzywnictwa przewodniczący J. Poznański, sekretarz Wł. Turkowski; w komisji owocarstwa przewodniczący W. Hoser, sekretarz E. Jankowski. Komisję balotującą składają następujący członkowie: J. Arnhold, L. Borzecki, T. Chrzastowski, A. Czajewicz, S. Dikstein, W. Dubeltowicz, Wł. Gradenwic, F. Kramsztyk, T. Lembke, K. Łuszczewski, W. Magnus, Wł. Popiel, K. Potocki, dr. J. Rogowicz, K. Regulski, dr. W. Saski, J. Stopczyk, Al. Szanior, F. Wojciechowski, ks. C. Wyszynski i J. Wróblewski. Radcą prawnym jest adwokat przysięgły D. Anc.

= Zarząd warszawskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami przysłał nam z prośbą o zamieszczenie co następuje: „Członkowie warszawskiego Towarzystwa opieki nad zwierzętami, życzący sobie uczestniczyć w grupie jubileuszowej, raczą pośpieszyć fotografować się w zakładzie „Makart” (Krakowskie-Przedmieście nr. 7) lub też nadesłać fotografie swoje do kancelarii zarządu (Zielna, 19).—Wiceprezes konsul Józef Rawicz, sekretarz Gołowaczew.”

= Po Janie Kłopotowskim, zmarłym w dniu 18-ym sierpnia r. z. w Astrachaniu, pozostał spadek wakujący, składający się z nieruchomości, oszacowanej na 5,000 rs., wybudowanej w tem mieście. Osoby interesowane zgłaszać się winny do sędziego pokoju 2-go rewiru m. Astrachania.

= Sędzia pokoju 19-go rewiru m. Warszawy ogłasza o spadku wakującym po doktorze medycyny, Miłosławie Burzyńskim, zmarłym d. 28 września r. z. w Wenecji.

= W artykule o kolonjach letnich, drukowanym wczoraj wieczorem, zaszła pomyłka zecera: remanent funduszów z r. 1893-go wynosił nie rs. 14,136 kop. 15, jak mylnie podano, lecz 1,436 rs. 15 kop.

= Proszeni jesteśmy o zaznaczenie, że początkowo oznaczone na jutro zebranie koleżanek z pensji ś. p. Jadwigi Wojciechowskiej, tych, które się zbierały już raz w 1884-ym r., zostało odłożone do czerwca. Dzień, godzina i miejsce zebrania będą później ogłoszone.

= W dniu wczorajszym powrócił z Petersburga pomocnik warszawskiego generał-gubernatora generał-lejtnant senator baron Medem.

= Z teatru i muzyki.

* (St. C.) Program wczorajszego koncertu w Towarzystwie muzycznym p. Feliksa Angera, dzięki udziałowi utalentowanej fortepianistki, panny Stanisławy Sulkowskiej, nie pozbawiony był cech rzeczywiście, poważniejszego artyzmu.

Gdyby do nader starannie przez artystkę opracowanej partji fortepianowej w tercecie Rubinsteina (B major) można było dodać odpowiedni równoważnik dwóch instrumentów smyczkowych, traktowanych wczoraj przez p. Angera (skrzypce) i p. Philip-

pa (wiolonczela), słuchacze mieliby całość, jakkolwiek nie okraszona wybuchami temperamentu i siły, tak nieodzownymi w odtwarzaniu dzieł Rubinsteina, w każdym razie jednak wolną od szarej, zbyt nudnej jednostajności.

Wynagrodziła to jednak p. St. Sulkowska pięknym wykonaniem nakturru Chopina (Des major), „Traumeswirren” Schumanna, oraz dodaniem nad program prześlicznie wyrzeźbionej sonaty D. Scarlatti’ego.

Niemalże zainteresowania wzbudzał występ panny Zofji Sulkowskiej, młodocianej wiolonczelarki, która, kształcąc się obecnie pod kierunkiem p. Angera, ujawniła istotny postęp w wykonaniu wcale niełatwej rapsodji węgierskiej M. Hausera, kilku utworów Wieniawskiego, oraz nadprogramowej „Gondolierzy” Ries’a.

Niemalże potrzeby dodawać, że popis ten cieszył się niezwykle powodzeniem.

Programu dopełniał udział wiolonczelisty, p. Fryderyka Philippa, który wykonał zgrabny romans utworu J. Kleczyńskiego, oraz „Am Springbrunnen” Dawydowa.

* Dzisiaj w teatrze Wielkim „Straszny dwór” z udziałem pań D’Orjo, Dąbrowskiej i Kwiecińskiej oraz pp. Chodakowskiego, Dylińskiego, Kwiecińskiego, Niedźwiedzkiego i Wołoszki.

Jutro „Carmen”.

* W teatrze Rozmaitości dzisiaj „Barkarola” Gawarewicz’a i „Wycieczka z przeszkodami” Lubowskiego (po raz drugi).

Jutro „Właściciel kuźni” Ohneta.

* Teatr Mały daje dzisiaj „Stoliki magnetyczne” i „Wesołych spadkobierców”.

Jutro w teatrze Małym po raz czwarty „Myszy bez kota” Jordana.

Widowisko zakończy „Beben”.

* Na scenie teatru Wielkiego przygotowują wznowienie baletu „Esmeralda”, zapowiedzianego przez repertuar na niedzielę.

* Rolę Natalji Wsiewolskiej w „Bajkach” Bałuckiego objęła pani Lądowa.

* Zamiast „Proroka” odśpiewana będzie w sobotę „Gioconda” Ponchielliego.

* Wznowienie „Proroka” odłożono do poniedziałku.

* Świetnie rozpoczęty sezon wieczorów w Towarzystwie muzycznym bardzo korzystnie wydaje już rezultaty; w ciągu bowiem miesiąca stycznia zapisało się do grona członków Towarzystwa 40 osób, w tej liczbie: obywateli (mężczyzn i kobiet) 21, doktorów medycyny 5, urzędników 4, przemysłowców 4, inżynierów 2, artystów muzycznych 2 i kupców 2-ch.

* Wczorajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Wielkim 405, Rozmaitości (premiera E. Lubowskiego) „Wycieczka z przeszkodami” 603 i Małym 477; na koncercie Towarzystwa muzycznego w salach reductowych 410; na wystawach: etnograficznej 10 i Muzeum rzemieślniczego 91.

= Przyjazd szacha.

Dzienniki petersburskie donoszą, iż przyjazd szacha do Europy jest rzeczą zdecydowaną i nastąpi w połowie czerwca r. b.

Podczas tej swojej bytności w Europie szach zamierza przedstawić na dworach europejskich syna swego Massub-Mirze-Cyr-El-Sultane, oraz oświadczyć, że legalnym jego następcą będzie starszy syn Muzafer-Er-Din.

= Pogadanka.

Cykl pogadanek, mających za przedmiot hodowlę owoców i roślin pod szkłem, został już zakończony.

P. Jankowski między innemi zaznaczył, że gałązka danego owocu tem łatwiej okrywa się pączkami kwiatowymi, im więcej jest nachyloną do poziomu; można przeto wywołać obfite owocowanie przez stopniowe nadawanie drzewku w doniczce formy spiralnej.

Ta metoda hodowli, obmyślona przez francuskiego inżyniera Chapelier’a, może być zaleconą dyletanom ogrodnictwa, jako stanowiąca bardzo miłą i pożyteczną rozrywkę.

Od wtorku, d. 6-go b. m., p. Jankowski rozpocznie nowy szereg pogadanek z dziedziny przemysłu owocowego.

Jutro, z powodu przypadającego święta, pogadanki nie będzie.

= Przeniesienie szpitala.

Dowiadujemy się z pewnego źródła, że sprawę przeniesienia szpitala Dzieciątka Jezus na folwark Świętokrzyski ostatecznie pomyślnie załatwiono.

Kompanja francuska z panem Deversem na czele podjęła się tej bardzo poważnej pracy—donoskiej pod względem higienicznym i ekonomicznym, i niewątpliwie wkrótce zabierze się do pracy.

O bliższych szczegółach układu uwiadomimy wkrótce naszych czytelników.

= Z Doliny szwajcarskiej.

Dzierżawę Doliny szwajcarskiej na sezon letni objął wraz z salą i bufetami dyrektor towarzystwa cyrkowego, p. Ciniselli.

Sprawa budowli cyrkowych ostatecznie została ułożona.

Zarówno cyrk, jak stajnie będą z gruntu odrestaurowane, zgodnie ze wskazówkami władz policyjnej i budowlanej.

= Zabawy ludowe.

Ku końcowi karnawału posypały się zabawy dla niezamożnych warstw ludności.

Zabawy, zwane „balami przyjacielskimi”, dzięki cenom przystępnym, zgromadzają znaczną liczbę tancerzy płci obojga, wskrzeszając niejako tradycję balów na „srebrnej sali” oraz pod „trzema murzynami”.

= Motory gazowe.

Największy z pomiędzy motorów gazowych, używanych dotąd w fabrykach warszawskich, nie przechodzi siły 30-tu koni parowych.

W r. b. powstaje na Pradze fabryka z motorem o sile 150-tu koni.

Maszynę tę zamówiono w jednym z zakładów belgijskich.

= Wypadek na kolei.

Nocy dzisiejszej na kolei nadwiślańskiej pomiędzy stacjami Chelm a Dorohusk wydarzył się wypadek z pociągiem pocztowym.

Pomiędzy temi stacjami na 354-ej wiorście przed dwoma miesiącami otwarto rozjazd Brzyzno, przeznaczony do krzyżowania się pociągów podczas zwiększonego ruchu przewozowego.

Na rozjeździe tym znajdują się zwrotnice, parę linii i służba.

Około północy pociąg pocztowy nr. 4, wychodzący z Warszawy o godz. 2 m. 47 po południu, przechodząc przez rozjazd Brzyzno, wykoleił się na zwrotnicy.

Parowóz i cztery wagony po za nim idące wyskoczyły z szyn i zaryły się w piasek dość głęboko, inne wagony pozostały na lini.

Szczęśliwym trafem podróżnym nie się nie stało, maszynista jednak i jego pomocnik zostali ranieni.

Wskutek tego wypadku zwrotnica została połamana, a linia zrujnowana na przestrzeni około 30 sążni.

O wprowadzeniu na szyny parowozu i wagonu wykolejonych na razie mowy być nie mogło, sprowadzono więc parowóz rezerwowi, który pozostałe wagony z podróżnymi i bagażami poprowadził do Kowla z opóźnieniem pół trzeciej godziny, korzystając z bocznej, nieuszkodzonej linii.

Wypadek ten nie wstrzymał ruchu innych pociągów, przepuszczano je bowiem przez rozjazd Brzyzno, linia boczna, wpłynął tylko na niewielkie opóźnienie kilku pociągów towarowych.

Pasażerowie z pociągu pocztowego, naturalnie, nie zdążyli już na skombinowany pociąg kolei południowo-zachodnich, odchodzący z Kowla na Kijów i Odesę.

O ile na razie sprawdzono, wykolejenie się pociągu nastąpiło wskutek tego, że parowóz, prowadzący pociąg pocztowy, wchodząc na zwrotnicę rozjazd Brzyzno, sam przez się przerzucił kontrwagę i tem samem zmienił kierunek zwrotnicy, z powodu czego parowóz wszedł na jedną linię, a wagony na drugą.

Nad doprowadzeniem uszkodzonej linii do porządku i podniesieniem taboru wykolejonego pracowano całą noc.

= „Po dyngusie”.

W swoim czasie *Kurjer* donosił w rubryce drobnych prowincjonalnych wypadków o bójce wynikłej pomiędzy włościanami ze Starego-Rencza, w pow. radzyński, której następstwem była śmierć dwóch z nich.

Obecnie sprawa ta przyszła przed forum sądu okręgowego tutejszego, gdzie ustalono, iż w święta wielkanocne, według powszechnie przyjętego zwyczaju, chłopcy, kawalerowie ze wsi Stary-Rencza, zebrał się pod oknami swoich rówieśników gospodarzy, celem odśpiewania rozmaitych pieśni religijnych, w zamian czego otrzymali sówite wynagrodzenie, w postaci trunków, jaj i t. p. wiktuałów.

Przejęci zazdrością włościanie okolicznej wsi, którzy również przywędrowali w celu odśpiewania „po dyngusie”, zaczęli się awanturować, a następnie, gdy przyszło do bójki, doбили nożem.

= Wynik walki był fatalny...

Dwóch włościan, a mianowicie Józef Fabisiak i Paweł Kruk padli pod razami kolegów, a winowajcą głównym, który pierwszy dobył noża, okazał się Wacław Szczepny, i on też sam zasiadł na ławie oskarżonych pod zarzutem zadania ciężkich ran, których następstwem była śmierć.

W sądzie świadkowie okoliczności powyższe stwierdzili, oskarżony zaś do winy się nie przyznał, utrzymując, iż choć miał nóż, jednak nikogo nim nie zranił.

Sąd okręgowy, przy uwzględnieniu okoliczności łagodzących, skazał Szczepnego na 3 miesiące więzi i pokutę kościelną.

= Kradzieże.

Z mieszkania A. Rosińskiego pod № 45-ym przy ul. Wielkiej skradziono różne przedmioty złote i srebrne wartości około 200 rs. — Na ul. Mariensztadt do kolonisty, Błażeja Kalendowskiego, zbliżyło się dwóch ludzi, prosząc o podwiezienie ku Radzyminowi za poczęstunek. Kalendowski zgo-

dził się chętnie. Poczęstunek był obfity i kolonista wyjechał mocno podchmielony. W drodze usnął, a gdy się obudził, przygodny chłopaśnik już nie było; razem z nim zniknęła woreczek kolonisty, zawierający 68 rs. otrzymane za sprzedane produkty. — Pod № 50-ym przy ul. Chłodnej u p. Taszyńcowa skradziono garderobę i bieliznę oraz około 40 rs. drobną monetą. — Donosiliśmy o okradzeniu sklepu pod № 5-ym przy ul. Karmelickiej; po dokładnym obliczeniu brakujących towarów, poszkodowany Proper ocenia swoją stratę na 400 rs. — Pod № 7-ym przy ul. Grodzieńskiej E. Frydmanowej skradziono bieliznę, garderobę i 6 złotych pierścieniów z drogiemi kamieniami; część łupu u pasera znaleziono.

= Po pijanemu.

Kolonista z Kępy, Grzegorz Bryszewski, wyjeżdżając z miasta, wstąpił do szynku dla wypicia kieliszka wódki na drogę.

Spotkawszy jednak kilku znajomych, pozostał dłużej i wypił sporą ilość różnych trunków.

Na świeżem powietrzu nastąpiło rozmarzenie.

Bryszewski spadł z wozu i z powodu uderzenia głową o kamień, stracił przytomność.

Przejeżdżający włościanie znaleźli go ze słabymi jeszcze oznakami życia, lecz niebawem Bryszewski zmarł.

= O jednej nodze.

Przed kilku dniami, w domu położniczym przy ul. Marszałkowskiej, żona starszego muzykanta wojskowego powiła dziecko płci męskiej z jedną nogą.

Ojciec nowonarodzonego, do głębi przejęty tym wypadkiem, dostał pomieszania zmysłów, skutkiem czego musiano go odwieźć do szpitala obłąkanych.

Stan zdrowia matki i dziecka jest zupełnie zadowalający.

Ponieważ beznogi obywatel zkaład jest zupełnie prawidłowo zbudowany, przeto nie zachodzi żadna obawa o jego życie, chodząc jednak kiedyś będzie mógł tylko przy pomocy kul.

= Pies podpalaczem.

Wczorajszego wieczora na Koszykach, w pobliżu stacji filtrów, zapaliła się budka drewniana stróża, dozoruującego narzedzi kanałizacyjnych.

Wezwany telefonem oddział nowoświatowy przybył niebawem na miejsce i ogień ugasił.

Budka spłonęła w całości.

Okazało się, iż stróż Zawadzki na chwilę wyszedł z budki, w której zostawił zapaloną lampę i psa.

Pies, zrzuciwszy lampę, spowodował pożar.

= Zamał zbrodniczy.

Wczorajszego wieczora, około godz. 11-ej, rozegrał się krwawy dramat w mieszkaniu państwa G., pod № 20-ym przy ul. Dzielnej.

W chwili, gdy państwo G. mieli się udać na spoczynek, usłyszano dochodzący z kuchni głos, rozpaczliwie wzywający o pomoc.

Kiedy wszyscy pośpieszyli do kuchni, przedstawił się następujący widok:

Na podłodze leżała służąca, Marianna Walerychówna, a jakiś człowiek zadawał jej ciosy nożem.

Musiano użyć siły, aby zabójcę odciągnąć.

Zeznał on, iż nazywa się Józef Kowalski i mieszka przy ul. Brukowej.

Walerychówna była jego narzeczoną.

Tym czasem dowiedział się, iż W. jest mu niewierną.

Przybywszy wczoraj na ul. Dzielną, sprawdził, iż podejrzenia były słuszne.

Wówczas postanowił narzeczoną zabić.

Zamiarowi temu na szczęście przeszkodzono.

Rany, jakie W. otrzymała, są ciężkie, głównie z powodu znacznego upływu krwi.

Po opatrzeniu ran, Walerychównę odwieziono do szpitala wolskiego.

Kowalskiego aresztowano.

SPRAWOZDANIE

uczestników posiedzeń z Eusapią Palladino, odbytych w Warszawie w okresie czasu od 25-go listopada 1893-go r. do 15-go stycznia 1894-go r.

(Dalszy ciąg.)

OPINJE.

Na końcu kwestionariusza każdy z uczestników streścił w krótkości wrażenia, jakie na nim całość obserwowanych objawów zrobiła.

Opinie te podajemy w porządku alfabetycznym.

1) Prof. dr. Odo Bujwid

(był na dwóch posiedzeniach).

a) Nie posiadając w zupełności nikogo z obecnych o rozmyslny współudział w wywoływaniu objawów, nie mogę tego powiedzieć o zachowaniu się Eusapii, które niejednokrotnie zdawało się dowodzić chęci mechanicznego ułatwienia wyniku doświadczenia, lub utrudnienia kontroli; b) nie mogę wyjaśnić w sposób zwykły uniesienia się stołu w górę, jeżeli obserwacja ze strony dwóch osób kontrolujących była ścisłą; c) nie mogę wyrazić zdania, co do występowania jakichś sił niezwykłych, gdyż obserwacje były robione nie ściśle, częstokroć polegały na kontroli jednego tylko zmysłu dotyku, który zbyt łatwo się męczy, ażeby był miarodajnym; d) sądzę, że bardzo było pożądanem badanie ściśle prostych objawów w warunkach, umożliwiających kontrolę, a więc np. podnoszenie w świetle drobnych przedmiotów, obserwowanych jednocześnie w świetle dostatecznym z różnych stron i przez różne osoby, usposobione do ścisłej kontroli.

2) Aleksander Głowacki (Bolesław Prus).

(był na dwadzieściu kilku posiedzeniach).

a) zjawiska są tak proste, że można je tłumaczyć,

osobliwie, gdy kto mało ich widział, nadzwyczajnem wygimnastykowaniem rąk i nóg Eusapii; b) podejrzenia budzą się i utrzymują skutkiem ciemności i niespokojności Eusapii; c) najczęstsze błędy obserwatorów (pro i contra medjumizmu) pochodzą z nieuwagi, pośpiesznego wnioskowania i dziwnej łatwości zapominania tego, co się widziało; d) pomimo wszelkiej czujności nad samym sobą i sceptycyzmu, co do przyczyn zjawisk, niektórych, jak: lewitacji stołów, dotykań i wchodzenia sprzętów na stół, wytłumaczyć sobie gimnastycznymi zdolnościami Eusapii nie mogę; e) nie dziwiłbym się zarówno temu, gdyby Eusapia była „kuglarzka”, jak i temu, gdyby była „rezerwuarem” jakiejś „siły” nieznannej; f) bez doświadczeń stanowczych, wykonywanych na drobnych przedmiotach, w zupełnem oświeceniu, wobec licznych i zmieniających się świadków, przy pomocy kontrolujących aparatów, zjawiska medjumiczne będą (dla mnie przynajmniej) zagadkowemi; g) spirytystą nie jestem — musiałbym widzieć nierównie silniejsze i bardziej stanowcze doświadczenia, ażeby mógł przyjąć którąkolwiek z istniejących teorii; h) dotychczasowe wyjaśnienia jakoby „kuglarstw” Eusapii Palladino wydają mi się bardzo niedostatecznemi.

3) Dr. Harusewicz

(był na 5-ciu posiedzeniach)

Uwag nie robię żadnych, gdyż mam zamiar o tem pisać w *Głosie*. *)

4) Dr. Teodor Heryng

(był na pięciu posiedzeniach).

Większa część widzianych przezemnie produkcji medjum, a głównie doświadczenia z przedmiotami, ustawionemi za kotarą, w d. 26-ym grudnia 1893-go roku, robione były przy pomocy lewej nogi, zwolnionej z pod kontroli, co sprawdziłem zarówno wzrokiem, jak i dotykiem ręki. Widziałem, jak Eusapia nogą poruszała tamburino, leżące przy mojem krześle, widziałem, w chwili gdy uczulem dotknięcie w biodro, ruch jej lewej nogi, którą wysunęła szybko w tył za kotarę. Przekonałem się, że jedną (w danym wypadku prawą) nogą trzyma kontakt z obydwojma kontrolerami, widziałem, jak przy dotykaniu mnie lewą nogą w biodro, całym korpusem przechyliła się na prawo. Zauważyłem, że na chwilę, zanim stolik za kotarą zaczął się poruszać, noga Eusapii wsunęła się za kotarę. Spostrzegłem na tem posiedzeniu, że gdy sąsiad, z jej prawej strony siedzący, oznajmił, iż czuje dotknięcie w plecy, cały korpus medjum przechylił się na prawo. Prócz tego dostrzegłem, że Eusapia przed samym pojawieniem się ruchów stolika, za kotarą postawionego, unosi brzeg kotary, kładzie go pod łokieć kontrolera tej strony, po której stolik się znajduje i w ten sposób maskuje jeszcze lepiej czynność nogi, którą ma zamiar wykonać swe produkcje. Nie dosyć na tem, zmienia ona pozycję krzesła, t. j. poręcz ustawia z boku, czem zdaje się ułatwiać rozległość ruchu, samo zaś krzesło przysuwa do kotary podczas lewitacji stołu, a więc skraca przestrzeń, znajdującą się pomiędzy jej kończynami a przedmiotem, będącym za kotarą. Zdaje się, że nogą przysuwa i odsuwa stolik lub przewraca go z przedmiotami, na nim ustawionymi (dzwonki, tamburino), nogą porusza kotarę, nogą dotyka przez kotarę, nogą porusza zrzuczone na ziemię dzwonek, lub tamburino. Nogą wysuwa krzesła z pod sąsiadów. Co do innych produkcji sądów stanowczych wydawać nie mogę, widziałem ich zbyt mało, warunki do ich zbadania były niedogodne. Dwie rzeczy są dla mnie dotąd nie wytłumaczone, t. j. lewitacja zupełna stołu w warunkach dogodnych dla kontroli i lewitacja częściowa tabliczek szaryfrowych, leżących na krześle za kotarą, którą dokładnie widziałem. Dwóch tych faktów nie uważam za dostateczne, aby dziś wyrokować stanowczo o niezwykłej sile medjumicznej Eusapii Palladino. Szczegółowe uwagi ogłosiłem w n-rze 17-ym *Kur. Warsz. r. b.*

Wnioski ogólne: 1) Halucynacja zbiorowa uczestników seansów może być wykluczona. 2) Z pomiędzy zjawisk, obserwowanych przeze mnie, większość wykonanych za kotarą (d. 20/12 93 r.) była robiona przy pomocy mechanicznej ze strony medjum. 3) Zbyt mała ilość posiedzeń, w których brałem udział, nie pozwala mi o charakterze innych zjawisk wydać stanowczego sądu. 4) Osobistej potrzeby dalszego badania tej kwestji wobec przekonania, wyrażonego w wniosku pod b, nie odczuwam. Nie mniej sądzę, że osoby stanowczo już przekonane o rzeczywistości zjawisk, które wielokrotnie widzieli, nietylko powinny, ale obowiązane są badania te prowadzić dalej, lecz bez uprzedzenia, sprawdzając je wielokrotnie i przy współudziale osób zupełnie bestronnych, technicznie do badań tych uzdolnionych, a wybranych z grona przeciwników medjumizmu.

*) Dr. Harusewicz pomieścił w numerach: 2, 3 i następnych *Głosie* z r. b. szereg artykułów, w których, na zasadzie własnych obserwacji nad Eusapią, uznał realność objawów medjumicznych (p. s.).

NOTATNIK TERMINOWY.

- D. 2-go lutego, o godz. 2-iej po południu, w lokalu starzego zgromadzenia przy ulicy Nowolipki № 46, odbędzie się sejm dla ubogich dzieci.
- D. 3-go lutego, o godz. 9-iej wieczorem, w sali resursy obywatelskiej, dany będzie wieczór tańczący dla członków Towarzystwa, ich rodzin oraz wprowadzonych osób.
- D. 3-go lutego odbędzie się w Łodzi bal na miejscową ochronę dla ubogich dzieci.
- D. 3, 4 i 5-go lutego odbywać się będą w Łodzi bez udziału prokuratora posiedzenia sądowe zjazdu sędziów pokoju trzeciego okręgu gubernji piotrkowskiej.

SKRZYŃKA DO LISTÓW.

Szanowny Redaktorze!

W podanej w zeszłym tygodniu w Kurj. Warsz. wiadomości o wyjeździe do Konstantynopola p. Adama Koronowskiego zaszła pewna niedokładność, o której sprostowanie uprzejmie proszę.

Cukiernia pod firmą „Ch. Tour” przy Krak.-Przedm. pod nr. 7-ym, jakkolwiek przeszła na własność Eugenjusza Strzeżkowskiego, jednakże nadal pod tą samą firmą egzystuje.

Z szacunkiem

Eug. Strzeżkowski.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donoszą nam pod dniem 31-ym b. m.: „Przybyli tu celem przedstawienia się nowemu komendantowi korpusu krakowskiego, hr. Uex-Kuellowi, arcyksiężęta austriaccy: Eugenjusz i Józef Ferdynand. — Zwyczajnym profesorem filozofii na uniwersytecie tutejszym zamianowany został ks. Stefan Pawlicki, dotąd profesor na wydziale teologicznym. Inny profesor filozofii, dr. Maurycy Straszewski, jest obecnie posłem do rady państwa w Wiedniu. — Losowanie dzieł sztuki, nabytych przez dyrekcję Towarzystwa sztuk pięknych, odbędzie się w przyszłym miesiącu. Coraz większem cieszą się powodzeniem koncerty wieczorne, urządzone w salonach wystawy przy elektrycznym oświetleniu. Grywa na nich najlepsza w mieście orkiestra pod kierunkiem uzdolnionego kapelmistrza, p. Hocka. — W radzie miejskiej od tygodnia przeszło toczą się obrady nad budżetem. Suma wydatków zwyczajnych wynosi 878,794 złr.; wydatki nadzwyczajne na r. b. obliczono na 50,387 złr. Olbrzymią kwotę, bo blisko 1/4 część wszystkich dochodów gminy, pochłaniają wydatki na administrację, t. j. płace urzędników, dodatki, emerytury i t. p.; dalej wielką rubryką rozchodów są wydatki na szkoły ludowe i instytucje naukowe, które wraz z działem dobroczynności również przechodzą 200,000 złr. rocznie. Na utrzymanie dróg, t. j. bruków i chodników, prelimitowano zaledwie 12,755 złr. — Zakład kontumacyjny dla trzody chlewnej, urządzony kosztem gminy, na co wydano około 400,000 złr., jak stwierdzono, musi być rozszerzony, aby mógł przynosić znaczniejsze zyski. Rozszerzenie kosztować będzie około 100,000 złr., lecz da możliwość pomieszczenia 8—10,000 sztuk trzody, a wówczas gmina starać się będzie o zezwolenie przewozu do Prus, a tym sposobem cały handel galicyjski trzodą chlewną obróciłby się na Kraków. — Na „wielnianym” wieczorku klubu cyklistów lub, jak tu zowią, kolarzy do stu par mazurowało. Tylko sprężysta i w pełnym znaczeniu słowa „obrotna” drużyna mogła dokazać, iż panie, których było dwa razy tyle, co mężczyzn, dobrze się bawiły. Również w przylegającym do Krakowa Podgórzu odbył się bal w pięknej nowej sali i nie zawiódł oczekiwani aranzjerów, zarówno bowiem podgórzanie, jak i ich sąsiedzi z Krakowa i Wieliczki tłumnie przybyli na zabawę. — Sekretarz urzędu starostwa w Jasle, Panek, za pobieranie niedozwolonych wynagrodzeń od włościan za wydawane im pasporty wyrokiem sądu karnego skazany został na siedem miesięcy ciężkiego więzienia.”

× Miłe zięgo początki. Cesarz chiński ma własną, przed nim tylko popisującą się trupę teatralną. Nikomu z „artystów” nie wolno produkować się w jakimkolwiek innym teatrze. Zdarzyło się alisci niedawno, że „pierwszy amant” trupy cesarskiej bawił za urlopem w Szangai. Dyrektor miejscowego teatru jął go kusić; wreszcie takie ofiarował warunki prześwietne, że pierwszy amant zdecydował się wystąpić publicznie. Tłum omdlało, że teatru nie rozwalili; aktora omal że pod kwiatami i złotem nie udużono. Rozgłos atoli tego występu niebywałego doszedł aż do Pekinu. I nastąpił „koniec żałosny”. Pierwszego amanta sprowadzono do stolicy, złożono nad nim sąd i skazano na trzymiesięczne dzwiganie... drewnianego kołnierza i na utratę całorocznej pensji.

× Lord Wolseley, zwycięzca z pod Tel-el-Kebiru, jest istotnym typem zabobonnego człowieka. „Klub trzynastu”, o którym pisaliśmy niedawno, zwrócił się do Wolseleya, proponując mu przystąpienie do klubu. Wolseley odpowiedział listem, w którym otwarcie, z pewną nawet dumą przyznaje się, że zabobonny jest do ostatnich krańców, że wierzy nie tylko w fatalność trzynastki, ale i w „duchy” i w „amulety” i w „poniedziałki” i w nieszczęście, przynoszące krakanie srok. Lord Wolseley pozuje na

wielkiego wojennego bohatera i ponieważ najwięksi „bogowie wojny” wierzyli w zabobony, przeto i lord Wolseley jeżeli nie jest w gruncie duszy, to stara się usilnie być — zabobonny.

BANKI MYDLANE.

- Powiedz mi, czy humor opłaca cło wchodowe?
- Zdaje mi się, że nie.
- Ach, to teraz rozumiem, dlaczego mamy tyle zagranicznego humoru.

Zagadka geograficzna.

Gdzie leży miasto, w którym na pięciu mieszkańców czterech wyrzuca pieniądze za okno a jeden zbiera?

— Przyznam ci się, że autor X., któremu pismo N. tak drogo płaci od wiersza, pisze przerażająco krótkie wiersze!

— Dajże mu pokój, przecież on biedak cierpi na astmę.

W drogę kamieniem dama przybrana
Hołdy na balu zewsząd odbiera.
I wszyscy na nią patrzą do rana,
Jak... na wystawę u jubilera.

Nie pomogą nic na scenie
Jakkąlepsze chęci,
Jeśli przy nich brak talentu
I dobrej pamięci.

Stary wilk siedi wieczorem z młodzieńskim lampartem,
Do którego odezwał się wcale nie żartem:
„Ach! jak ciemno na mieście, aż mnie biorą dreszcze!”
A lampart na to: „Dla mnie jest jasno jeszcze.”

Zachcianka bańkarza.

Choć zgodzony do banku na piątą kolumnię,
Jakaś dziwna ambicja zrodziła się u mnie!
Ze ten, kto puszcza banki, co pod sufit leca,
Gdy tylko zechce umysł swój wysilić nieco,
Z pomocą słomki, która otwór ma szeroki,
Może także i balon puścić pod obłoki.

Wielce więc ufny, żem już mnóstwo rymów wykuł,
Chciałem czterolokciowy napisać artykuł!
Praca ta jednak dla mnie była gmaczem z wosku
I w rezultacie tylko doszedłem do wniosku:
Że u nas sporo takich jest na wszystkie strony,
Którzy przez ciekawą słomkę chcą puszczać balony.

mierz.

Bystry obserwator.

Małeńki Bolo przypatruje się wujaszкови, obdarzonemu od natury korpulencją nieładą. Wreszcie po długim, ale to bardzo długim namyśle, zapytuje:

— Proszę wujaszka, czy wujaszek połknął globus?...

Pruderja jest symulacją niewinności.

Osobliwy skutek.

— Ożeniłeś się?

— Tak.

— Dlaczego?

— Nie smakowało mi jedzenie restauracyjne.

— I cożś na tem zyskał?

— Że mi teraz restauracyjne jedzenie już smakuje...

Piotr czerwony nos miał... Nosa

Czerwonego zaś przyczyną,

Że Piotrzysko, człowiek dobry,

Zbyt namiętnie kochał wino.

A że kochał Bordeau, Xeres

I co wieczór pił co mocy,

Nie dziwnego, że do domu

Wracał dobrze po północy.

Wino prawdę w sobie nosi,

Ale własność ma ujemną:

Kto w niem nadto prawdy szuka,

Temu często bywa — ciemno.

Szukał długo Piotr mieszkania,

Aż wynalazł — istne cacko!

Nie wysoko, w centrum miasta,

Między Chmielną, Ordynacką.

Tania była ta kwatery,

Choć w tem miejscu mała podaż.

Nawet — dziwo nad dziwami —

Sympatyczny był gospodarz.

Już obejrzał Piotr mieszkanie,

Wzdułż, wszędy poznał swą komnatę,

Rzecz załatwił, gotowizną

Dał zadatek na opłatę.

Wyszedł... Wraca... „Gwałtu! — woła —

Gospodarzu! Dobry panie!

Racz mi oddać mój zadatek,

To nie dla mnie jest mieszkanie...”

„Czemu?” „Wyjdź pan na korytarz:

Znajdziesz na nim drzwi aż troje:

Tych drzwi właśnie, tych drzwi trojga

Ja się boję, strasznie boję.

Bo, gdy stanę już na schodach

(Wracam zwykłe w późnej porze),

Na sto razy — dziewięćdziesiąt

Niewłaściwe drzwi otworzę...”

...i...

— W dniu 27 stycznia, w kościele św. Aleksandra, o godz. 11-iej przed południem, odbył się srebrny ślub obywateli Nowej-Pragi, pomiędzy p. Tomaszem i Katarzyną z Czerniejewskich małżonków Toczyskich. Błogosławieństwa udzielił Jks. Feliks Puchalski, profesor seminarjum warszawskiego w asystencji duchowieństwa. Szczęść im Boże na dalsze życie.

— W dniu 30 stycznia r. b., w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach pobłogosławiony został związek małżeński, zawarty pomiędzy panną Stanisławą Sumińską, córką Zofji z Młodzianowskich i Marceliego małżonków Sumińskich, a panem Teodorem Dobrzańskim, technikiem fabr. cukru „Józefów”, synem Michałiny z Jędrzejewiczów i nieżyjącego Franciszka Dobrzańskich. Obrzęd dokonał brat panny młodej Jks. Emil Sumiński, proboszcz parafji Mikołajew pow. błońskiego, w asystencji Jks. Wołowskiego wik. parafji św. Piotra i Pawła, Jks. Szlagowskiego wik. parafji św. Antoniego, Jks. Krzesimowskiego prob. parafji Brwinów, Jks. Sadowskiego prob. parafji Szymonów, Jks. Paciorkowskiego wik. parafji św. Antoniego i Jks. Gralewskiego wik. parafji św. Piotra i Pawła. 589

— Sprostowanie. — Cukiernia Bivettego a następnie Vincentego istniała niegdy przy rogu ulicy Zakroczymskiej i ulicy Przyrynek; ulica Kościelna prowadzi od kościoła N. Marii Panny na Rybaki.

— Szanowny Panie Redaktorze! Pragnąc uczcić pamięć założycielki i długoletniej przełożonej Schronienia świeżo zgasłej s. p. Agnieszki Helwich, załączam przy niniejszym rs. 2 na wystawienie pomnika nad jej grobem na cmentarzu powązkowskim. Mam nadzieję, że koleżanki moje zechcą również pospieszyć chociażby z najmniejszym datkiem na ten cel, tak godny poparcia. — Z poważaniem Jadwiga Papi.

Dla najuboższych.

W 8-mą rocznicę śmierci s. p. ojca, F. H. rs. 3.
Dla piętnastoletniego chłopca, zdolnego i pilnego ucznia,
chorego na płuca, którego matka, biedna wdowa leczyć nie jest w stanie. (Nowy-Swiat № 8, m. 68).

G. M. S. rs. 2.
Rs. 1 kop. 20 otrzymane od p. W. M. wygrane w preferansu od p. M.

Nekrologja.

Stanisława z Szuberskich

Krajewska,

opatrzona św. Sakramentami, zmarła we Wrocławiu dnia 25-go stycznia r. b., w wieku lat 65,

o czym zawiadamia rodzina.

172

Władysław Smoczyński,

obywatel ziemski,

zakończył życie dnia 29-go stycznia r. b., przeżywszy lat 62. Po krótkiej i ciężkiej chorobie zasnął w Bogu prawy i szlachetny człowiek, pozostawiając w głębokiej beście dzieci, siostry i rodzinę. Przedwczesny ten zgon osierocił nie tylko najbliższych mu związkami krwi i serca, ale pamięć użytecznego zawsze do rady i usług obywatela nie wygaśnie długo między temi, co licznych dowodów tego doznali. Zmarł w Ożestochowie, zwłoki przewieziono do grobu rodzinnego w Lututowie. 587

Cześć pamięci prawego człowieka. A. Z.

Wacław-Konstanty BOHDANOWICZ,

żył lat 3 miesięcy 4, przeniósł się do wieczności dnia 31 stycznia r. b., o godzinie 9-iej zrana. W smutku pogrzebni rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie ciała z kościoła po-kapucyńskiego przy ulicy Miodowej w piątek, to jest dnia 2-go lutego, o godzinie 3-iej i pół po południu. 2—590

Janinka Gromko,

córeczka Franciszka i Bronisławy z Płocerów, małżonków Gromko, przeżywszy rok i miesiąc dwa, po krótkich i ciężkich cierpieniach, powiększyła grono aniolków w dniu 30-ym stycznia r. b.

Tym smutkiem dotknięci rodzice, zapraszają krewnych, przyjaciół i kolegów na wyprowadzenie zwłok z kościoła archikatedralnego św. Jana dnia 2-go lutego, o godz. 12-iej na cmentarz powązkowski. 598

+ W dniu 3 lutego, o godz. 10-iej zrana, w kościele N. M. Panny na Lesznie, za duszę

s. p. Florentyny z Domaszewskich Włoszkowej, b. przełożonej, odbędzie się nabożeństwo żałobne, na które uczennice zapraszają krewnych i znajomych. 173r*

+ Dnia 8-go lutego r. b., jako w drugą rocznicę śmierci

ś. p. Lucjana Kraszewskiego,
odbędzie się msza żałobna w kościele św. Aleksandra,
przed wielkim ołtarzem, o godz. 10-ej zrana. 556

+ W dniu 3-im lutego, to jest w sobotę, jako w wigilję
rocznicy śmierci

ś. p. KAROLA LESISZ,
odprawione będzie w kościele po-karmelickim na Krak.
Przedm., o godzinie 10-ej zrana, żałobne nabożeństwo,
na które pozostała wdowa wraz z synami zaprasza kre-
wnych i życzliwych. 582

+ Za duszę ś. p. Emilji z Bukowskich

Niewiadomskiej,

odbędzie się żałobna msza św., dnia 3-go lutego, w sobotę, o
godz. 10-ej zrana w kościele po-kapucyńskim na Miodowej.

+ W dniu 2-im lutego r. b., to jest w piątek, o godzinie
9-ej zrana, w kościele powązkowskim odprawioną zosta-
nie msza święta za duszę ś. p. **Bartłomieja Raczyn-
skiego,** a to z legatu przez niegdy Bartłomieja Raczynskie-
go uczynionego, o czem rektor kościoła powązkowskiego in-
tersowanych zawiadamia. 135

Wszystkim, a szczególnie kolegom z Józefowa, którzy
oddali ostatnią przysługę, odprowadzając zwłoki drogie-
go nam męża i ojca

b. p. Teodora Liljenstern,
na miejsce wiecznego spoczynku, składają najserdecz-
niejsze podziękowanie.

597

Żona i syn.

+ Wszystkim, którzy raczyli odprowadzić zwłoki

ś. p. Aleksandra Szymańskiego,
a w szczególności sz. ks. Feliksowi Puchalskiemu za bezin-
teresowne zajęcie się w oddaniu ostatniej posługi, składa ser-
deczne „Bóg zapłać”.

RODZINA.

581

NADEŚLANE.

**Bransolety i Brosze bry-
lantowe oraz z perłami
i kolorowymi kamieniami,
poleca M. Mankielewicz
w gmachu teatru.**

Z Petersburga.

W Grażdaninie spotykamy sprawozdanie o jednym
z ostatnich posiedzeń sekcji higienicznej Towarzy-
stwa ochrony zdrowia publicznego w Petersburgu.
Na posiedzeniu tem odczytany był referat dyrektora
szkoły realnej, p. Zajkiewicza „O odpoczynku nie-
dzielnym uczniów”. Głos ten doświadczonego, jak
widać, pedagoga zasługuje na uwagę:

„Szanowny referent—pisze dziennik petersburski—
dowiódł, jak słabem jest jeszcze wśród większości
pedagogów przeświadczenie o konieczności odpoczyn-
ku dla dzieci. Dziecko, pochłonięte zajęciami, często
przewyższającemi jego siły, z niecierpliwością wyczeka-
nie niedzieli. Ale przychodzi niedziela i marzenia
dziecka rozlatują się, jak pył. Pedagogowie miano-
wicie, korzystając z dnia wolnego, zadają mu dwa
razy tyle robót domowych. W ten sposób spodziewa-
ny odpoczynek nie tylko przestaje być odpoczynkiem,
lecz zmienia się w dzień roboczy, często jeszcze cięższy
niż powszedni. Ten błąd nauczycieli nie jest zja-
wiskiem odosobnionem, lecz objawem powszechnym.
We wszystkich niemal zakładach naukowych zadaje
się na święta lekcję trochę więcej niż zwykle. Rza-
dziej już, ale i tak bywa, nauczyciele zadają trudne
ćwiczenia i roboty piśmienne na wakacje. A zatem
uczeń pozbawiony jest odpoczynku nie tylko podczas
lekcji w porze zajęć szkolnych, lecz i w lecie, kiedy
znużony organizm dziecka wymaga wytchnienia. Ja-
kiż tego bywa rezultat? Oto ten, że dziecko z powo-
du przecięcia pracą nabiera wstępu do zajęć szkol-
nych, tego właśnie wstępu, na jaki zwraca pomiędzy
innemi uwagę profesor Lesgaft. W ogóle referent robi
nacisk, aby na dni poświęcone zadawać mało, a na-
wet wcale nie zadawać robót domowych, przeznaczając
dni takie na powtórzenie lub przerobienie ma-
terjału nowego w klasie. Pomimo jednak widocznej
korzyści odpoczynku niedzielnego i w ogóle świę-
tecznego dla dzieci, czemu nikt chyba zaprzeczać nie
będzie, trzeba w imię słuszności zaznaczyć, że wina
spada tutaj nie na samych tylko nauczycieli. Wy-
bitną rolę odgrywają tutaj obszerne programy zajęć
nauczyciel spieszy się, aby ukończyć kurs w oznacz-
ym czasie i nie zawsze może liczyć się z odpoczyn-

kiem dziecka. Należałoby zatem pomyśleć o odpo-
wiednim zredukowaniu programu szkolnego.”

Petersb. wied. zamieszczają następującą notatkę:
„Bale, urządzone przez tutejsze rzymsko-katolickie
Towarzystwo dobroczynności, używają reputacji ze względu
na dobrane towarzystwo, co nie zawsze da się powie-
dzieć o innych balach publicznych, uciekających się
do najrozmaitszych efektów, poczynając od reklamy,
a kończąc na nagrodach za kostjomy. Kwiaty, mu-
zyka i wesołość—oto części składowe tego balu, któ-
ry nosi nazwę „polskiego”.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

REFORMA FINANSOWA.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pr. Kur. War.) —
Parlament rzeszy obradował wczoraj w dalszym cią-
gu nad projektem reformy finansowej. Konserwaty-
sta Frege przemawiał gorąco za projektem; gdyby
go odrzucono, nie wypadłoby nic innego, jak szukać
pomocy we Friedrichsruhe. Sekretarz skarbu, hr.
Posadowski, oświadczył, że książę Bismark uważał
już w r. 1870-ym zmniejszenie dopłat matrykular-
nych za konieczne. Projekt ten, raz odrzucony, bę-
dzie ciągle powracał do izby. Imieniem centrum ka-
tolickiego oświadczył Schaedler, iż stronnictwo jego
będzie głosowało przeciw reformie, ponieważ chwila
obecna nie nadaje się do podwyższania podatków.
Stumm i minister Boetticher przemawiali za proje-
ktem. Na wniosek Hammachera odesłano projekt do
komisji, która go z pewnością pogrzebie.

ROKOSZ W BRAZYLJI.

Londyn 1-go lutego. (Tel. pr. Kur. W.) —
Z depesz brazylijskich o poddaniu się admirała po-
wstańczego Saldanha de Gama admirałowi Stanów
Zjednoczonych, Benhamowi, nie można dotąd wy-
wnioskować, co skłoniło de Gamę do zaatakowania
okrętów Benhama. Katastrofa ta pogarsza niezmiernie
polityczne widoki rokoshu, gdyż Stan Zjedno-
czone, które zachowywały się dotąd neutralnie i po-
jednawczo, wezmą teraz w protekcję swoją rządy
Peixota i dopomogą mu do stłumienia rokoshu.

NOWY DAR.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. War.) —
Fligeladjutant hr. Moltke zawiózł z rozkazu cesar-
skiego do Friedrichsruhe szary płaszcz wojskowy
księciu Bismarkowi w upominku.

TRAKTAT HANDLOWY.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.) —
Z powodu trudności ułożenia tekstu przyszłego tra-
ktatu handlowego z Rosją w sferach parlamentar-
nych panuje przekonanie, iż będzie on przedstawio-
ny parlamentowi dopiero w marcu.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. War.) —
Projekt rusko-niemieckiej taryfy celnej ma się w tych
dniach pojawić w *Reichsanzeigerze*.

MANIFESTACJA W ZURYCHU.

Bern w Szwajcarii. 1-go lutego. (T. pr.
Kur. War.) — Tutejszy poseł włoski uskarżał się
przed prezydentem związku szwajcarskiego, iż poli-
cja w Zurychu nie dość wcześnie i energicznie zapo-
biegła w niedzielę demonstracji przed konsulem
włoskim. Prezydent przyrzekł zarządzić surowe
śledztwo, dodając wszakże, że robotnicy szwajcarscy
nie uczestniczyli zupełnie w rzeczonej demonstracji.
Aresztowano 18 osób. Wielu anarchistów niemiec-
kich i austriackich mają wydaląć z tego powodu
z Szwajcarii.

Bern (w Szwajcarii) 1-go lutego. (Tel. pryw.
Kur. W.) — Śledztwo w sprawie zaburzeń w Zury-
chu będzie szybko ukończone. Pięćdziesięciu anar-
chistów niemieckich i włoskich mają wydaląć. Rząd
włoski rozwinął śledztwo nad tem, czy policja za-
rządziła w porę odpowiednie środki bezpieczeństwa.

ODKRYCIA HERZA.

Paryż 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.) —
Cała prasa zajmuje się znowu sprawą Korneliusza

Herza. Minister Spuller i były minister Deluns-Mon-
taud oświadczył *interviewerom*, że o politycznych
usługach Herza nie powiedzieć nie mogą, gdyż są to
tajemnice stanu. Clémenceau zaprzecza, jakoby on
był sprawcą ogłoszenia znanej listy czeków. Pisma
radykalne wzywają Herza, aby poczynił zapowiedzia-
ne zeznania.

EGZEKUCJA.

Paryż 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.) —
Egzekucja Vaillanta ma nastąpić w sobotę. Depu-
towanych, którzy zamierzali prosić Carnota o uła-
skawienie, nie przyjęto w pałacu elizejskim.

WYPADKI WŁOSKIE.

Rzym 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. War.) —
W Karrarze skazano adwokata Molinarego na 23-le-
tnie więzienie. W Neapolu aresztowano głowę anar-
chistów, Merlino, w przebraniu za księdza. Znale-
ziono przy nim 22,000 napoleondorów.

Rzym 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. War.) —
Izba ma być ponownie odroczone do marca.

ZAPRZECZENIE POGŁOSKOM.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.) —
Inspirowany zwykle *Hamburgischer Correspondent*
zapewnia, że wszelkie pogłoski, usiłujące z przyjazdu
księcia Bismarka do Berlina wysnuć wnioski o pra-
wdopodobieństwie zmiany kierunku politycznego i
ustąpieniu hr. Capriwio, nie mają podstawy.
Również mylne są hipotezy co do wstąpienia hr.
Herberta Bismarka napowrót do czynnej służby dy-
plomatycznej.

DĄSY KEDYWA.

Londyn 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.) —
Z Kairu donoszą, że mimo danej satysfakcji przed-
stawicieli Anglii sytuacja jest ciągle naprężona,
gdyż kedyw daje wciąż dowody nieufności do swo-
ich doradców angielskich. Pomiędzy rządem an-
gielskim a W. Portą toczy się żywa korespondencja
w sprawie egipskiej.

Londyn 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.) —
Daily News donoszą z Kairu, że stosunki pomiędzy
kedywem a prezesem ministrów Riazem baszą są bar-
dzo naprężone. Prawdopodobnem jest przesilenie mi-
nisterjalne.

WYPADKI SERBSKIE.

Belgrad 1-go lutego. (Tel. pr. Kur. W.) — Z sze-
snastu członków trybunału państwowego tylko sze-
ściu oddało do protokołu *votum separatim* orzekające,
iż król nie miał prawa rozwiązywać trybunału, wy-
branego przez skupczyńę. Na czele tych sześciu
stoi prezes trybunału Pera Wilimirowicz.

Belgrad 1-go lutego. (T. pryw. Kur. W.) — Uło-
żona przez rząd lista nowych prefektów składa się
wyłącznie z umiarkowanych liberalów i postępców.
Dyrektorem poczt i telegrafów ma zostać postępowiec
Angeliech.

Belgrad 1-go lutego. (Tel. pr. K. W.) — Uwol-
nieni ministrowie liberalni złożyli także wizytę kró-
lowi Milanowi, który wyraził ufność w ich przywią-
zanie do dynastji i gotowość do współdziałania
z królem w utrzymaniu porządku i prawa.

Belgrad 1-go lutego. (Tel. pr. Kur. War.) —
Mijatowicz, umiarkowany postępowiec, który był już
kilka razy ministrem za rządów Piroczanaca i Gara-
szanina i uchodzi za najwykształczonego serba, ob-
jął tekę finansów, a umiarkowany liberal (nazwisko
w depeszy nieczytelne; *przyp. red.*) tekę oświaty.

Belgrad 1-go lutego. (Tel. pr. Kur. W.) —
Dzienniki radykalne wciąż rozsiewają alarmujące
pogłoski, pozbawione wszelkiej podstawy. *Vecerne
novine* np. donoszą, że 20,000 ludzi trzynastego kor-
pusu austriackiego ma stanąć pod Semlinem.

FERMENT W HISZPANJI.

Madryt 1-go lutego. (Tel. pr. Kur. War.) —
W okolicy Kadyksu tysiączne tłumy głodnych wło-

ścian wałęsa się po polach. W Ocio eksplozja dynamitowa wyrządziła wielkie szkody. W Alasio robotnicy zabrali pastwiska i podzielili je pomiędzy siebie. Winnych aresztowano.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.) — Norddeutsche allgemeine Ztg. gani na miejscu naczelnem Berliner Tageblatt za drukowanie artykułów, przedstawiających gospodarcze i polityczne położenie Włoch w świetle niekorzystnym, a nawet krytykujących w sposób niewłaściwy niektórych członków domu królewskiego w Rzymie.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. War.) — Uregulowanie kwestji zniesienia dowodu tożsamości zboża ma nastąpić w ten sposób, iż będzie przyznane prawo wprowadzenia w granice Niemiec takiej samej ilości zboża, jaka była wywieziona.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. War.) — Wczorajsze śniadanie parlamentarne u kanclerza Capriviego było bardzo ożywione, wszakże bez treści politycznej.

Mannheim 1-go lutego. (Tel. pr. Kur. W.) — Tutejszy zarząd giełdy oświadcza, że wiadomość o zamierzonym zawieszeniu interesów terminowych na tutejszej giełdzie produktów skutkiem bankructwa domu Maasa jest nieprawdziwa.

Paryż 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. W.) — Pułkownika Bonniera wezwano do Paryża, aby się usprawiedliwił z zajęcia wbrew danym mu instrukcjom Timbaktu.

Paryż 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. War.) — Obawiają się, aby rząd przy głosowaniu nad interpelacją Lockroy w razie postawienia kwestji gabinetowej nie ujrzał się w mniejszości.

Berlin 1-go lutego. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ruble w gotówce **221 10** (wczoraj 221.—)
Ruble na dostawę **220 75** (wczoraj 220,50)

GIEŁDA.

Warszawa, 1-go lutego.

Poranne dzisiejsze szacowania berlińskie zapowiadały dość niegodnie kursy 220,50 i 220.—, co się równa kursom 45,35 i 45,45 m. bez kosztów, gdy Petersburg cenil Londyn z terminem trzechmiesięcznym po rs. 9,28 w zaofiarowaniu i 9,28. Nasze zebranie giełdowe dzisiejsze rozpoczęło obroty, jak zwykle, drogiem kursem 45,77½ (odpowiadającym kursowi 218,40 m. bez kosztów) za Berlin wpłatowy i obniżyło tę cenę wobec mniejszej liczby odbiorców waluty do 45,65 (t. j. 219,10 m. za 100 rs.). Różnice tworzyły dziś 12½ kop. i 15 kop. przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego na korzyść rubli. W dostawach robiono dziś dość dużo. Sprzedano dostawy z odbiorem stałym w końcu maja r. b. po 45,82½ i w końcu marca r. b. po 45,70, a dostawy z odbiorem codziennym stosownie do woli kupującego do końca b. m. po 45,80 i 45,77½.

Waluty obce w średnim ruchu. Berlin długoterminowy w większych sumach brano po 45,80. Krótkim Berlinem

obracano po 45,77½, 45,75, 45,72½, 45,70, 45,67½ i 45,65, przeważnie jednak po kursach 45,72½ i 45,70. Londyn krótki bez ruchu. Za Paryż krótki osiągnęto 37,20 i 37,15. Wiedeń krótki bez nabywców.

Z końcem giełdy żądano: za Berlin długi 45,90, za Berlin krótki 45,80, za Londyn krótki 9,30, za Paryż krótki 37,25 i za Wiedeń krótki 71,80.

Dyskonto bankowe w Berlinie 4%, w Londynie 3%, w Paryżu 2½%, i w Wiedniu 4½% w stosunku rocznym.

W papierach obrotu średnie, przy tendencji bez zmian. Żądano za listy likwidacyjne po 96,50 i po 95,85, względnie do wielkości odcinków, bez nabywców. W zaofiarowaniu nominalnem notowano pożyczki wschodnie II-ej em. po 102 i po 102,75 III-ej em. Pożyczki premjowe I-ej em. z roku 1864-go ceniono po 241, premjówki II-ej em. z roku 1866-go po 226,50 i po 191.— listy premjowe szlacheckie, a otrzymano za kilkadziesiąt sztuk premjówek I-ej em. po 240,25 i 240,50, za kilkanaście sztuk II-ej em. po 225,50 i 225,60, oraz za kilkanaście listów premjowych szlacheckich po 190,50. Bilety Banku państwa I, II i VI-ej em. chciano zbyć po 103,50 bez pokupu. Za pożyczki 4% wewnętrzne z r. 1887-go I-ej ser. chciano osiągnąć po 95.— oraz 94,75 za trzy dalsze serie, a otrzymano po 94,90 za kilka tys. rubli I-ej serii.

Listy zastawne ziemskie 4½%, starano się umieścić po 98,70, a nabyto kilkadziesiąt tys. rubli po 98,35 i 98,40.

Listy zastawne 5% miasta Warszawy ofiarowano po 102,25 I-ej po 102 II-ej i III-ej s., po 101 IV-ej serii i po 100,60 V, VI-ej i VII-ej s., wzięto zaś kilkadziesiąt tysięcy trzech ostatnich serji po 100,30 i 100,35.

Obligacyj kanalizacyjnych miasta Warszawy można było dostać po 100,25.

Sprzedano kilkadziesiąt akcyj Tow. południowo-russkiego dniewprowskiego po 1243, 1242,50, 1242 i po 1240, kilkanaście akcyj Banku handlowego w Warszawie po 452,50 i 453, przy żądaniu po 456, kilkadziesiąt akcyj Tow. zakładów przedz. bawełny tkalni i blecharni w Zawierciu po 530,50, 531,50, 532, 532,50, 533 i nawet po 534, oraz kilkanaście akcyj Towar. Starachowickiego po 143,50 Ulokowano kilkadziesiąt sztuk akcyj zakładów putłowskich po 87,50, a z dostawą w końcu lutego po 88 i 89.

Listy zastaw. 5% miasta Łodzi II-ej, III-ej i IV-ej serii w żądaniu po 99,85.

W żądaniu kupony celne po 1,49½, płacono zaś po rs. 1,49¼.

Godzina 12-ta. Usposobienie giełdy dla walut obcych wyciekające.

Okowiła. Cena dystylatorów. Wiadro 100%, rs. —.— do 11,05 netto. Wiadro 78%, rs. —.— do rs. 8,79½ 2% Dowozy i zaofiarowania są liczne. Usposobienie słabe. W. O.

Pension de famille

czyli pomieszczenie na czas dłuższy lub krótszy z całodziennem utrzymaniem, na wzór zagranicznych zakładów, poleca Szanownej Publiczności Marja Warnka, Marszałkowska 84. 92r

JAN LAUTERBACH

143 Marszałkowska 143. 447

Dr KUCHARZEWSKI wyjechał a za granicę

— Natychmiast potrzebny pokój meblowany przy familji z oddzielnem wejściem w środku miasta. Oferty w Kurjerze pod „Pokój”. 169r

ADRES DENTYSTY
IDZIKOWSKIEGO
plac Teatralny (Wierzbowa 11). 113

STANISŁAW BLIKLE

DENTYSTA,

powrócił z zagranicy.

Przyjmuje od 10—6. Bracka 23. 123

— Dr med. **KAMIENIECKI** leczy choroby rakowate (podług metody dra Szmidta z Paryża, któremu tysiące osób zawdzięcza swoje wyzdrowienie za granicą i w kraju), chroniczne, wewnętrzne i zewnętrzne. Codziennie od 2—5 po południu. Wileza 3, m. 10. 480

Dr. JAN MARCZEWSKI.

(Akuszerka i choroby kobiece),

przeprowadził się na ulicę Nowy-Swiat nr 34, dom W-go Bothe i przyjmuje od 1—2 i od 4—6-ej. 29

KOMITET

Warszawskiego Tow. Wioślarskiego

podaje do wiadomości pp. członków, iż w poniedziałek, dnia 5-go lutego, odbędzie się

BAL

Bilety wydawane będą d. 1 lutego, w godzinach wieczornych. 160r

Dr **Jakób Halpern**, b. lekarz na klinikach zagranicznych. Choroby **skórne i weneryczne**. Do 10 r. i od 3—5 po p. Nowy-Swiat 36. 346

Śluzawka Klubowa

Towarzystwa Cyklistów

NA DYNASACH

Lód wyborny. W poniedziałek MASKARADA. 174r

Dentysta **F. Ziemiański**

Lipowa nr 5, blisko Oboźnej, w własnym domu przyjmuje od 10-ej r. do 5-ej po poł. 591

— Dr **St. Rembicki** powrócił, **Zurawia 23**, od 8—9-ej i od 4—6-ej. 595

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Odpowiedź dla 2. P. R. będzie wysłana od M. z Łodzi, skoro 2. P. R. zawiadomi w Kurjerze gdzie ją przesłać. Ofertę swą podał 2. P. R. dnia 31 stycznia r. b. 588

— Dla Lily. Na tomboli będę.—A. 594

Kto nie dowidzi,

może nabyć najlepsze okulary i binokle najnowszych fasonów, ściśle do wzroku zastosowane, (niezamożnym od 50 kop.), w Centralnych Zakładach **J. Drehera, Krakowskie-Przedmieście № 29 i Szpitalna № 6**, wyraźnie № 6.—Prócz tego poleca się na sezon karnawałowy wielki dobór **Lornetek** teatralnych i damskich, służące mogących jako **stosowny podarunek ślubny**. **Termometry** kryształowe, lekarskie, zoologiczne, pokojowe i t. p. (od kilkunastu kop.) **Bandage** rapturowe wszelkich rodzajów, dopasowywane przez specjalistów Zakładów, **Przepaski „Diana”**, Wyroby gumowe fabryk francuskich i angielskich, Wyprawy pólógowe, **Kompasy**, **Barometry**, **Lupy**, **Miary** taśmowe, składane i t. p., **Wasserwagi**, **Irygatory**, **Klizopompy**, **Suspensorja**, **Srodki opatrunkowe** itp. itp.—**Wybór wielki, ceny niskie**.—Na żądanie dam, usługa damska.—Zakłada się również **Dzwonki elektryczne** i **Piorunochrony**.—Przyjmują się **reparacje**.—Wysyłka pocztą za zaliczeniem. 52r

Nakładem Księgarni i Składu Nut **G. Cienierszwa**, Marszałkowska 143, wyszedł

Kalendarz 130
księgarsko-literacki,
na rok 1894.—Cena kop. 30, pocztą kop. 40.
Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Bardzo ważne zawiadomienie!

Z powodu dokonania **przeżemnie osobiste zakupów w Hamburgu i St. Andreashburgu** jestem w możności sprzedawania niżej wymienionych ptaków po **cenach dotąd niebywale niskich** mianowicie:

dobrze mówiące **papugi**. **Amazońskie** rs. 30, **pagugi szare** rs. 25, **Inseparables** para 10 rs. **kardynały** szt. rs. 10, **zielone**, **chińskie słowiki**, **spiewające** przez cały rok sztuka rs. 8. **Nadto kanarki** z Harzu, około 1.000 sztuk, po rs. 5. 6. 8. 10. 12. do 15; nadto kanarzyce rs. 2. **Malpki** oswojone po rs. 25 szt., **kolorowe Arras** rs. 64 do rs. 100. **Rybki złote i srebrne**. **Baseny**. **Musze** i inne przedmioty bardzo tanio poleca 146
ERNEST PESZEL Nowo-Senatorska № 7.

Dostać można we wszystkich znaczniejszych księgarniach

Kartki z życia kobiety

ESTEJE.

Powieść oznaczona zaszczytnie na konkursie „Kurjera Warszawskiego”, z 52 ilustracjami w tekście **Czesława Jankowskiego**.—Cena rs. 2, z przesyłką pocztową 2,20.
Skład główny w księgarni nakładowej S. Lewentala, Nowy-Swiat № 41

NAFTA

powieść współczesna przez **SEWERA** wyszła w trzech tomach i sprzedaje się we wszystkich księgarniach po Rs. 3, z przesyłką pocztową Rs. 3 kop. 30.

Zamówienia z prowincji uskuteczniają się także i za zaliczeniem pocztowem.

Skład główny u S. LEWENTALA, Wydawcy w Warszawie,

Nowy-Swiat № 41. 21r

Wydawnictwo „Kurjera Warszawskiego.”

Czwarte wydanie

Szkoły Tańca K. Mestenhauera,

p. t. Mazur i jego zasady,

zupełnie przerobione i powiększone, wyszło z druku i jest do nabycia we wszystkich księgarniach. 158

15--20,000 rs.

posiadający kapitałista lub fachowiec z branży żelaznej i budowlanej, może wejść do spółki **zaraz**.—Interes egzystujący lat kilkadziesiąt, stosunki rozgałęzione na kilka gubernij.—Zyski oprócz procentu od kapitału znaczne.—Oferty dla S. B. w Kurjerze składać. 148r

31-szy Aleksopolski

pułk piechoty,

mieszczący się w Pułtusk, poszukuje **przedsiębiorcy**, mogącego się zająć **restauracją i bufetem** w oficerskim klubie. 156

Złoty Medal 1885 r.

KASSY ogniotrwałe

Roberta Bothego.

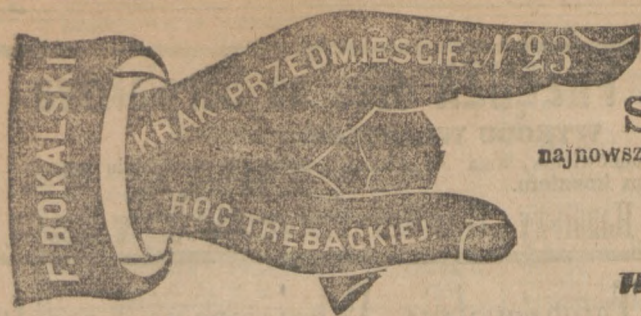
Nowy-Swiat № 44

SPECJALNA FABRYKA

nagrodzona medalami na wystawach Europejskich i Amerykańskich.—Wyrób **maszyny** szorodny.—Ceny niskie, znaczny wybór.—Cenniki z rysunkami wysyłają się bezpłatnie 132r

Hotel Kowieński obok Saskiego

Mam zaszczyt zawiadomić osoby interesowane że po zupełnem odnowieniu numerów i doprowadzeniu utensylii jako nowy dzierżawca oddaje po cenach jak najniższych że doba z pościelą i opalem nieprzenosi rubla nadmienając że są do wynajęcia i kawalerskie numery, 86 pozostając z szacunkiem **Orlicki**

NA KARNAWAŁ

SZAPOKLAKI i CYLINDRY

najnowszych fasonów, z fabryk zagranicznych i krajowych, oraz wszelkie artykuły konfekcji męskiej, w znacznym wyborze poleca

F. BOKALSKI,

Warszawa, Krakowskie-Przedmieście Nr 23.
W święta i Niedziele magazyn otwarty od 12-ej.

178

Warszawska Fabryka Lodowni Pokojowych i Naczyn Kuchennych

Piękna Nr 30.—Skład główny przy ulicy Granicznej Nr 17, 1-e piętro, egzystujący od 1875 roku, pod zarządem Józefa Kuchty,

poleca: Lodownie pokojowe oraz de zakładów restauracyjnych, Konserwatory do lodów, cukiernicze, Maszyny do lodów, Maszynki do lodów do domowego użytku Kradensia kuchenne, Szafy spiżarniane, Szafki kuchenne do węgla, Stoły, Krzesła, Taborety i Pułki kuchenne, jakoteż całkowite kompleta urządzeń kuchennych, Pudełkozety pokojowe, nowej ulepszonej konstrukcji i patentowane.

Handlującym ustępuje się znaczny rabat.—Cenniki ilustrowane wysyłają się gratis i franco.

177

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 3 (15) Lutego r. b., o godz. 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja in plus przez opieczetowane deklaracje,

na sprzedaż starych rur wodociągowych, znajdujących się na stacji starego wodociągu przy ulicy Dobrej, wagi 5,400 pudów, od kop. 85 za pud.

Mający zamiar ubiegania się o rzeczne kupno, złożą w dniu do licytacji naznaczonym, do godziny 12-ej w południe, na ręce p. o. Prezydenta Miasta, zapieczetowaną deklarację, napisaną bez poprawek na papierze stemplowym ceny kop. 80, wraz z kwitem kasy miasta Warszawy, na złożone wadium, wilości rs. 500, które niutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i wykaz szacunkowy, są do przejżenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu, codziennie, wyjąwszy dni świątecznych, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Gazecie Policyjnej.

126r

Do sprzedania lub wdzierzawienia zaraz

BUDYNEK FABRYCZNY,

tamże

Kocioł, Maszyna parowa

oraz transmisja, do sprzedania.—Ulica Chłodna 55, u szwajcara.

128r

INŻYNIER

doświadczony, bardzo energiczny, doskonale obznajmiony ze stosunkami miejscowymi, poszukuje reprezentacji solidnych fabryk żelaza i stalowni Królestwa, w celu sprzedaży wyrobów tych fabryk.

Zwracać się listownie, adresu-jąc po rusku: Moskwa, ulica Karetnaja- -Sadowaja, dom Maluszyna Nr 239, m. 6, inżynierowi G. L. Z.

175

FARBA

do włosów
W. HENNA

w Wiedniu,

z orzechów greckich.

Nie szkodliwy środek dla szybkiego zabarwienia włosów i brody na kolory: czarny, blond, ciemno i jasno kasztanowaty.—Cena za flakon z przesyłką rs. 3.

Skład Główny na Rossję

W. AURICH

w ST.-PETERSBURGU,

Kotokolnaja 18

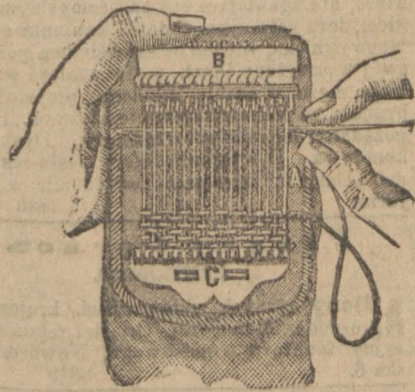
141r

Nagrody rs. 300 i więcej.

Skradziono lub zgubiono pugilares, w którym było 5 weksli, dwa kwity i drogocenne kamienie i różne rachunki.—Uprasz się znaleźć o odniesienie do N. Raporta, ulica Pawia Nr 5.

174

Maszynki Angielskie do cerowania.

Cena rs. 1 kop. 20.

Do nabycia we wszystkich sklepach nici.

167

Fabryka Kleju

skórnego, poszukuje

zdolnego majstra,

obeznanego z najnowszymi zasadami fabrykacji, na wyjazd.—Oferty składać w Biurze Ogłoszeń Rajchmana i S-ki, Senatorska 26, dla M. Z. S.

168

LICYTACJA!

Lombard

Kościelna Nr 12.

Zawiadamia, iż dnia 5 Lutego r. b., rozpocznie się licytacja na nie prolongowane zastawy.

180

ADELFANG.

Mydła Glicerynowe,

zjednały sobie powszechną wziętość, dzięki znakomitym swoim własnościom; odznaczają się w wysokim stopniu wartością najdoskonalszej gliceryny, obfitością piany, i wytwornym aromatem

polecamy szczególnie:

- Nr 4711. Różane mydło kryształowe.
- Nr 4711. Konwaliowe mydło kryształ.
- Nr 4711. Rezedowe mydło kryształowe.
- Nr 4711. Eau de Cologne mydło krysz.
- Nr 4711. Benzoesowe mydło krysz.
- Nr 4711. Monopole mydło glicerynowe.

Wyroby Nr 4711 otrzymywać można we wszystkich znaczniejszych Perfumerjach i Składach Materiałów Aptecznych

Strzedz się należy wyrobów fałszowanych!

43r

Maszyny do szycia różnych systemów z marką

„The Berg Machine”

uznane za najlepsze, z gwarancją, na rozpłaty tygodniowe po rs. 1.

Juljan Berg,

Mazowiecka 16.

6

Specjalność!

Suknie Balowe

tak z własnego jako też i z powierzonego materiału, wykonywa szybko, podług najświeższych żurnali gustownie i nie drogo. Pracownia Sukien Piotrowskiej, Długa Nr 8 a.

2614

Szkoła Cechowa

M-ME MERCÈRE,

Nowy-Świat Nr 20.

Przyjmuje uczennice na naukę kroju i szycia dla domowego użytku, jak również z prawem zapisywania w Urzędzie Zgromadzenia, w celu uzyskania Patentów Cechowych, gdyż te tylko dają prawo przyjmowania posad w Szkołach Rządowych i zakładania magazynów.

Przy szkole jest pensjonat.

57

Klacz gniada,

6-cio letnia, oraz powozy używane,—kareta,—faeton, kocz i wolant, do sprzedania przy ul. Wspólnej Nr 5.

Wiadomość u stangreta lub stróża.

150

Ekstrakt-orzechowy

do farbowania siwych włosów, wynalazku **A. Maczuskiego**, mera w Wiedniu, Kärntnerstrasse 19.

Ekstraktem tym, który wyrabiany jest z zielonych łupin orzecha włoskiego, najłatwiej i najpewniej farbować można siwe włosy na kolory: blond, szatyn, brunatny i czarny; nadając włosom najdalej po 15 min. kolor właściwy, tak że kolor ten przy myciu nie schodzi.

- 1 flak. ekstraktu orzechowego rs. 8.—
- 1 flak. średniej wielkości rs. 1.80
- 1 etuis z 6 małymi flaszkami rs. 3.60
- 1 Próbny flakon ekstraktu rs. —.60

Składy w Warszawie w Perfumeryi **Aleksandra Lipinka**

Wierzbowa i róg Niecałej

i u **Marcelego** Plac Teatralny Nr. 8

i u **Jana Kalinowskiego**

Krak. Przedmieście Nr. 65.

31

Owies. Owies.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

III. Marszałkowska III.

152

Fabryka Kwiatów

MINKIEWICZ,

Długa 9.

84

Poleca wielki wybór kwiatów podług modeli paryskich.—Garnitury balowe od 50 kop.

POUDRE à la Glycérine

NOUVELLE INVENTION

BREVETÉE

EN FRANCE

S. G. D. G.

Skład fabryczny, Leszno Nr 1.

DIAFANIE

naśladowa malowanie na szkło. Dekoracja całych okien do kościołów, kaplic, salonów, korytarzy, mieszkań, hoteli, restauracji i t. p. Skład gotowych obrazów do zawieszania na okna.

Kosztyorys na żądanie.

176

Ludwik Rüttger,

Orla 12.

DIAFANIE

Syndyk tymczasowy masy upadłości Edwarda Baake.

na zasadzie art. 501 i 502 Kod. Handl., wywa wszystkich wierzycieli masy, aby w ciągu dni 40-tu od daty niniejszego ogłoszenia, oświadczyli mu oświadczenie lub przez pełnomocników, do jakiej sumy są wierzycielami masy i złożyli na ręce jego lub w kancelarii Wydziału upadłości Sądu Handlowego Warszawskiego, tytuły swych wierzycielności.

Warszawa, d. 19 (31) Stycznia 1894 r.

Feliks Kramsztyk, Adw. Przys.

179 Rymarska 8.

KANTOR Bankiersko-Komisowy M. LANDAU w Kaliszu.

Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery publiczne, jakoteż banknoty i monety po kursie dziennym.

Wystawia przekazy na miasta handlowe w kraju i zagranicą.

Zafatwia na skutek zleceń kupno i sprzedaż papierów publicznych i walut.

Ubezpiecza Pożyczki Premjowe od amortyzacji podług najniższej stopy.

Przyjmuje do inkasa weksle i frachty.

Zlecenia piśmienne wykonywane są pociętnie.

139

Skład Główny Kawioru Astrachańskiego J. ŻOŁOTAREWA,

Marszałkowska, róg Chmielnej № 110, w Warszawie.

Otrzymuje co tydzień świeże transporty Kawioru grubziarnistego i małego z własnych połowów i takowy poleca Sz. PP. Odbiorcom.

PP. Kupcom i Restauratorom stosowny rabat.

147

W. JASIEŃSKI,

Plac Teatralny (Nowo-Senato, ska 10),

115r

SARPINKA i PRZĘDZA czesana Sarpinkowa

WYROBU WŁASNEGO.

Przesyłkę tkanin na zamówienia firma | Album z próbkami na żądanie wysyła
uskutecznia swoim kosztem. | się za kop. 42. 20r

Adres: Saratów, Dom Handlowy „Bender i Stepanow” w Passażu.

Warszawskie Towarzystwo Wzajemnego Kredytu,

ma zaszczyt podać do wiadomości, że w myśl § 28 Ustawy, doroczne zebranie ogólne Członków Towarzystwa, odbędzie się w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b., o godzinie 7-ej wieczorem, w biurze Zarządu przy ulicy Królewskiej pod Nr 14.

Przedmiotem narad i uchwał będą:

1. Przedstawienie sprawozdania Zarządu, wraz z bilansem i rachunkiem zysków i strat za rok zeszły 1893, oraz raportu delegacji rewizyjnej.
2. Przedstawienie sprawozdania Rady, z jej wnioskiem o rozdział zysków oraz o zatwierdzenie bilansu za rok zeszły 1893 i etatów na r. b. 1894.
3. Wybór 3-ich Członków Rady, jednego Członka Zarządu i 3-ich Członków do delegacji rewizyjnej na rok bieżący 1894, oraz 3-ich ich zastępców.

Każdy Członek ma prawo uczestniczyć osobiście na posiedzeniu lub przez pełnomocników, które najpóźniej na dni trzy przed zebraniem ogólnym winno być zaprodukowane Zarządowi Towarzystwa.

Członek Towarzystwa obecny na zebraniu, może mieć oprócz własnego dwa głosy z pełnomocnictwami.

Karty wejścia będą wydawane w biurze Towarzystwa, poczynając od dnia 24 Lutego r. b. między godzinami 10 tą zrana a 3-cią z południa.

Gdyby na zebraniu w oznaczonym powyżej terminie nie znalazła się liczba Członków wymagana w § 30 Ustawy, to jest połowa ogólnej ich liczby wynoszącej obecnie 2168 Członków, powtórne zebranie ogólne naznacza się na dzień 9 (21) Marca r. b., godzinie 7-mą wieczorem, w gmachu Resursy kupieckiej w Warszawie pod Nr. 40 przy ulicy Senatorskiej, na którym to zebraniu bez względu na ilość zgromadzonych Członków rozpoznawane i decydowane będą, te tylko przedmioty, które były przygotowane i ogłoszone na pierwsze niedosze zebranie ogólne.

151r

poleca: **Wielki wybór bielizny męskiej** podług najświeższych fasonów, **Krawaty, Spinki, Szelki, Cachenez, Chustki** angielskie białe i kolorowe, **Pończochy i Skarpetki** ciepłe, **Kaftaniki i Kalesony** wełniane, bawełniane i jedwabne, **Pończochy dziecięce**. **Wielki wybór Pończoch jedwabnych** (białe gładkie i à jour **Ślubne**), również fil d'Ecosse i bawełniane w kilkudziesięciu odcieniach.

Nauka i wychowanie.

Angielka z dobrej rodziny, z dyplomem, mająca świadectwa z najpierwszych rodzin w Warszawie, znająca literaturę, a także francuzki, poszukuje stałego miejsca, demi-place lub lekcyj. Łagodna, cierpliwa, zajmie się wychowaniem dzieci i opieką nad paucienkami. Marszałkowska 73, mieszkania 11, od 10—12 i od 3—5. 4030

Angielka daje lekcje, 5 rs. miesięcznie. Krakowskie-Przedmieście 30—14, od 6—7. 4071

Buchalterji i rachunkowości handlowej nauczyciel S. Rogulski Niecała 4. 2647

Buchalterji wyucza gruntownie z upoważnienia władzy, nauczyciel specjalista, Chmielewski. Aleja Jerozolimska 43, przy Marszałkowskiej. 884

Froeblovskie wykłady dla dorosłych, warunki przystępne. Kurs skrócony. Piastowski. Marszałkowska 120. Zapis wychowawczyń i dzieci od godziny 2-ej do 4-ej. 3153

Gimnazistka z patentem udziela lekcyj korepetycyj. Chmielna № 80, m. 8. 4032

Gimnastyczny zakład Korycińskiego prowadzony przez lekarzy. Gimnastyka higieniczna i lecznicza, masaże i ortopedia. Krakowskie-Przedmieście 17. 2273

Nauczyciel uzdolniony i rutynowany potrzebny na wieś, dla przygotowania chłopczyka do gimnazjum. Zajęcie do objęcia zaraz. Oferty składać proszę w kantorze Kurjera Warsz. pod literami M. G. R. 4054

Nauczycielka, posiadająca patent rządowy i patent z sześcioklasowej wyższej pensji, uzdolniona w muzyce, poszukuje lekcyj lub korepetycyj. Twarda 50, m. 8. 4066

Potrzebna młoda ruszka z francuzkim, do 8-letniej dziewczynki za obiady. Krucza 12, mieszkania 1. 183r

Potrzebny jest młody nauczyciel na wieś, dla przygotowania chłopczyka do pierwszej klasy. Wiadomość: Nowy-Swiat 35, m. 8. Świadectwa wymagane. 3984

Potrzebna guwernantka z francuzko-ruska konwersacją. Adres: Wolbórz, podpułkownik Połocki. 3757

Potrzebna nauczycielka z muzyką, blisko Warszawy. Wspólna 24 d., mieszkania 11, od 3—6. 4040

Potrzebny korepetytor 1-go progimnazjum, pierwszeństwo 4-ej klasy. Nowy-Swiat 22, m. 12. 4108

Potrzebna korepetytorka rs. 3 miesięcznie. Nowogrodzka 32, m. 1. 4051

Reicher, nauczyciel kaligrafii, poprawia różne charaktery pisma w krótkim czasie. Elektoralna № 34, przyjmuje od 8—10 rano, 6—8 wieczorem. 2036

Student ruszki, poszukuje lekcyj lub korepetycyj. Marszałkowska 99, m. 6. 4057

Student poszukuje lekcyj lub korepetycyj za obiady. Oboźna 4—25. 3535

Student potrzebny do przysposobienia chłopczyka dziewięcioletniego do klasy wstępnej. Żórawia 5, m. 11. 4140

Student uniwersytetu, ruszki, poszukuje lekcyj. Marszałkowska 99—6. 4067

Uzupełniam niedokończoną lub zaniedbaną edukację panienek w krótkim czasie. Oferty Kurjer sub „Edukacja.” 3328

Doniesienia osobiste

Blyskawica ma list na pocztę. 4017

Człowiek młody, liczący lat 29, mający interesy dobrze prosperujący, poszukuje sobie towarzyski życia, któraby nie była starsza nad 25 lat, posiadała kilka języków i 2,000 rs. w posagu. Oferty proszę składać pod literami S. R. poste-restante Cheim Lubel. 3758

Henrieta ma list na pocztę. 4016

Henrieta ma list na pocztę do odebrania z okazaniem kwitu ogłoszenia № 3479. 4120

Inżynier-technolog raczy odebrać list z pocztą od Adeli. 4092

Kawaler trzydziestoletni, wykształcony, przystojny, z dochodem tysiąc rubli rocznie, pragnie poślubić osobę przystojną, młodą, inteligentną. Suchedniów poste-restante „Oszczędnym.” 1722

List dla „Lili” od Anzelma na pocztę. 4027

List dla „Henriety” od Daniela na pocztę. 4026

List dla „Blyskawicy” od Jerzego na pocztę. 4025

List dla „Henriety” na pocztę od „Henryka.” 4143

List dla Blyskawicy na pocztę od A. U. 4086

List dla Blyskawicy na pocztę od W. M. 4085

Marja W. raczy odebrać listy poste-rest. 4045

Młodzieniec lat 28, katolik, poszukuje panny, katoliczki, w wieku lat od 18—20, w charakterze matrymonjalnym, z posagiem od 5,000 rs. Oferty pod lit. „J. R. 120” poste-restante za okazaniem kwitu. 3864

Pesymistka w ogólności № 2 litery S. A., Irma, Niebieskie oczy, mają odpowiedź od Okaziciela kwitu ogłoszenia Kurjera Warszawskiego 3301. 4103

Anna (izraelitka) lat 17—22, piękna, blond, dykna, inteligentna, muzykalna, gospodarna, praktyczna, skromna, szlachetnego charakteru, nie uganijająca się za bezmyślnym szykiem, lecz pojmująca zadania kapłanki domowego ogniska, widząc w szczęśliwym pożyciu swój wymarzony ideał, może znaleźć wzorowego męża w osobie młodego, przystojnego bruneta, ze stanowiskiem niezależnym. Posag pożądanym, lecz nie obowiązkowy. Dyskretna honorowa. O wysłaniu ofert poste-restante sub „Darjasz” upraszam zawiadomić w Kurjerze. 3845

Posady i prace

a) Poszukiwana.

A. Bony różnych narodowości, krojczynie, gospodynie, kasjerki. Oddział rekomendacyjny Kantoru Komisowego, Nowosensatorska 6. 3349

Chemik ukończony, słuchacz szkoły technicznej, w Krakowie, obecnie pracujący na Szlaku, poszukuje odpowiedniego miejsca w jednej z fabryk Król. Polskiego. Oferty proszę przysyłać pod A. W. l. 333., Polnisch-Ostrau poste-rest. Zarubek. 2232

Do 500 rs. gotówka, da za wyrobiecie posadym w Królestwie lub Cesarstwie b. urzędnik sądowy z bardzo dobrym atestatem służbowym. Dyskretna. Oferty przyjmuje Kurjer „K. 500.” 4078

Krawcowa zdolna szyje w domach prywatnych. Żórawia 26, m. 9. 4155

Młoda niemka ma kilka godzin wolnych. — Żórawia 2, m. 7, od 11—1-ej po poł. 4106

Młody człowiek, ze średnim wykształceniem, przybyły z prowincji, poszukuje posady oficjalisty; obeznany z rachunkowością, dobrze, może być i kancją w razie wymagania. Oferty przyjmuje Kurjer pod literami S. G. 4039

Młody człowiek, izraelita, lat 22, pracujący od lat czterech w branży budowlano-technicznej, poszukuje posady w interesie podobnym lub agenturowo-komisowym. Znajomość buchalterji podwójnej i korespondencji, może też samodzielnie zastąpić szefa. Na żądanie kancja. Oferty dla „Izraelity” przyjmuje kantor Kurjera Warsz. 3723

Młoda osoba, wykształcona i muzykalna, pragnie przyjąć miejsce do towarzystwa lub zarządu domem za życie i pensję, może być bez mieszkania. Wiadomość: Nowogrodzka róg Marszałkowskiej 30, w pralni pod firmą „Anna.” 3394

Młoda, rutynowana kasjerka poszukuje od 1-go kwietnia odpowiedniego miejsca przy aptece, cukierni lub w którymkolwiek z większych magazynów; języki: niemiecki, francuski, polski. Oferty proszę składać w Kurjerze dla „Anieli E.” 4060

Miejsca kasjerki poszukuje osoba znająca buchalterję i język niemiecki. Przyjmę również przy telefonach lub w jakim kantorze. Łaskawe oferty przyjmuje kantor tegoż pisma pod lit. Z. A. R. G. 3325

Młody, energiczny obrońca sądowy, ze świadectwem, poszukuje stałej posady w Królestwie lub Cesarstwie, pomocnika adwokata, rejenta, zarządzającego sprawami, kasjera, magazyniera lub inkasenta, rządzącego domem. Kaucji 500 rs. Oferty przyjmuje Kurjer „Labor.” 4079

Niemka wykształcona szuka godzinę zajęć. Magazyn Drexlera, ulica Nowosensatorska 2. 4068

Osoba młoda, inteligentna, pragnie zajęcia przy małych dzieciach. Złota 26, mieszkania 27. 4020

Osoba poszukuje miejsca do bufetu w restauracji. — Wiadomość w Magistracie № 6. 4097

Osoba w średnim wieku poszukuje miejsca do chorej osoby albo do gospodarstwa. — Żórawia № 1, m. 12. 176r

Osoba uzdolniona w kroju i szyciu sukien damskich i dziecięcych, pełniąc kilka lat obowiązki panny służącej w domach arystokratycznych, poszukuje obowiązku ze wszystkich albo na przechodnią. Oferty „Kompetentnej” przyjmuje Kurjer. 3725

Osoba obznajmiona dobrze z reparacją bielizny, prosi o pracę, choćby za małe wynagrodzenie. Ul. Chłodna 84, sklepik sporywczy. 139r

Osoba inteligentna, z wyższym wykształceniem, władająca językami francuskim i niemieckim, z chlubnymi świadectwami, poszukuje miejsca do towarzystwa lub do zajęcia się domem i dziećmi. Wiadomość: Krucza 4, mieszkania 14, od godz. 12 do 3-ej po południu. 3908

Przyjmuje przepisywanie. Oferty przyjmuje Kurjer „Mery.” 4125

Stolarz Dobrowolski poszukuje pracy w domach prywatnych. Wspólna 31. 401r

